

Den Europæiske Unions Tidende

C 91

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

19. april 2006

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
2006/C 91/01	Euroens vekselkurs	1
2006/C 91/02	Euroens vekselkurs	2
2006/C 91/03	Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værne-midler ⁽¹⁾	3
2006/C 91/04	Statsstøtte — Portugal — Støttesag C4/2006 (ex N 180/2005) — Støtte til Djebel, SA — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	25
2006/C 91/05	Statsstøtte — Frankrig — Statsstøtte nr. C 9/2006 (ex NN 85/2005) — Fond til imødegåelse af økonomiske risici for fiskerierhvervet — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2 ⁽¹⁾	30
2006/C 91/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4114 — Lottomatica/GTECH) ⁽¹⁾	35
2006/C 91/07	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/COMP/M.4121 — Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities) ⁽¹⁾	36
2006/C 91/08	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4172 — Barclays/Tuja) ⁽¹⁾	36
2006/C 91/09	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4130 — ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP) ⁽¹⁾	37
2006/C 91/10	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4087 — Eiffage/Macquarie/APRR) ⁽¹⁾	37

DA

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

2006/C 91/11

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

- om forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2005) 230 endelig)
- om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2005) 236 endelig)
- om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgang til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (KOM(2005) 237 endelig) 38

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

18. april 2006

(2006/C 91/01)

1 euro =

Valuta		Kurs	Valuta		Kurs
USD	amerikanske dollar	1,2252	SIT	slovenske tolar	239,6
JPY	japanske yen	144,53	SKK	slovakiske koruna	37,48
DKK	danske kroner	7,4621	TRY	tyrkiske lira	1,6464
GBP	pund sterling	0,6915	AUD	australske dollar	1,66
SEK	svenske kroner	9,3068	CAD	canadiske dollar	1,4029
CHF	schweiziske franc	1,5645	HKD	hongkongske dollar	9,5029
ISK	islandske kroner	93,15	NZD	newzealandske dollar	1,9576
NOK	norske kroner	7,854	SGD	singaporeanske dollar	1,9626
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW	sydkoreanske won	1 168,6
CYP	cypriotiske pund	0,5762	ZAR	sydafrikanske rand	7,4234
CZK	tjekkiske koruna	28,565	CNY	kinesiske renminbi yuan	9,8188
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK	kroatiske kuna	7,3048
HUF	ungarske forint	266,67	IDR	indonesiske rupiah	11 005,36
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR	malaysiske ringgit	4,5008
LVL	lettiske lats	0,696	PHP	filippinske pesos	63,037
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB	russiske rubler	33,778
PLN	polske zloty	3,9268	THB	thailandske bath	46,482
RON	rumænske lei	3,4876			

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾**13. april 2006**

(2006/C 91/02)

1 euro =

Valuta			Kurs	Valuta			Kurs
USD	amerikanske dollar		1,2094	SIT	slovenske tolar		239,61
JPY	japanske yen		143,48	SKK	slovakiske koruna		37,49
DKK	danske kroner		7,4624	TRY	tyrkiske lira		1,635
GBP	pund sterling		0,6903	AUD	australske dollar		1,6634
SEK	svenske kroner		9,326	CAD	canadiske dollar		1,3885
CHF	schweiziske franc		1,5705	HKD	hongkongske dollar		9,3822
ISK	islandske kroner		92,25	NZD	newzealandske dollar		1,9605
NOK	norske kroner		7,8562	SGD	singaporeanske dollar		1,9444
BGN	bulgarske lev		1,9558	KRW	sydkoreanske won	1	162,96
CYP	cypriotiske pund		0,5764	ZAR	sydafrikanske rand		7,4242
CZK	tjekkiske koruna		28,645	CNY	kinesiske renminbi yuan		9,7052
EEK	estiske kroon		15,6466	HRK	kroatiske kuna		7,3075
HUF	ungarske forint		267,73	IDR	indonesiske rupiah	10	869,48
LTL	litauiske litas		3,4528	MYR	malaysiske ringgit		4,4397
LVL	lettiske lats		0,6961	PHP	filippinske pesos		61,982
MTL	maltesiske lira		0,4293	RUB	russiske rubler		33,516
PLN	polske zloty		3,9476	THB	thailandske bath		46,127
RON	rumænske lei		3,4904				

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Meddelelse fra Kommissionen i forbindelse med gennemførelsen af Rådets direktiv 89/686/EØF af 21. december 1989 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om personlige værnemidler

(2006/C 91/03)

(EØS-relevant tekst)

(Titler og referencer for harmoniserede standarder som skal offentliggøres i henhold til direktivet)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede standard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 132:1998 Åndedrætsværn. Definitioner af termer og piktogrammer	4.6.1999	EN 132:1990	udløbsdato (30.6.1999)
CEN	EN 133:2001 Åndedrætsværn — Klassifikation	10.8.2002	EN 133:1990	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 134:1998 Åndedrætsværn. Terminologi for komponenter	13.6.1998	EN 134:1990	udløbsdato (31.7.1998)
CEN	EN 135:1998 Åndedrætsværn. Ordliste	4.6.1999	EN 135:1990	udløbsdato (30.6.1999)
CEN	EN 136:1998 Åndedrætsværn. Helmasket. Krav, prøvning, mærkning EN 136:1998/AC:1999	13.6.1998	EN 136:1989 EN 136-10:1992	udløbsdato (31.7.1998)
CEN	EN 137:1993 Åndedrætsværn. Trykflaskeapparat. Krav, prøvning, mærkning EN 137:1993/AC:1993	23.12.1993	EN 137:1986	udløbsdato (23.12.1993)
CEN	EN 138:1994 Åndedrætsværn. Selvsugermasker med eller uden blæser samt slange til frisk luft. Helmaske, halvmaske eller bidemundstykke. Krav, prøvning, mærkning	16.12.1994	—	
CEN	EN 140:1998 Åndedrætsværn. Halvmasker og kvartmasker. Krav, prøvning, mærkning EN 140:1998/AC:1999	6.11.1998	EN 140:1989	udløbsdato (31.3.1999)
CEN	EN 142:2002 Åndedrætsværn — Bidemundstykker — Krav, prøvning, mærkning	10.4.2003	EN 142:1989	udløbsdato (10.4.2003)
CEN	EN 143:2000 Åndedrætsværn. Partikelfiltre. Krav, prøvning og mærkning	24.1.2001	EN 143:1990	udløbsdato (24.1.2001)

Advarsel: Når det gælder partikelfiltre, hvis filtermæssige effektivitet udelukkende eller delvist opnås ved anvendelse af materialer af ikkevævede elektrisk ladede fibre, gælder denne offentliggørelse ikke for artikel 8.7.2.4, sidste punktum, 8.7.3.4, sidste punktum, og artikel 10 i standarden, for hvilke der ikke er formodning om overensstemmelse med de væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav i direktiv 89/686/EØF. Der skal også tages hensyn til denne advarsel ved anvendelse af følgende harmoniserede standarder: EN 149:2001, EN 405:2001, EN 1827:1999, EN 12083:1998, EN 12941:1998, EN 12941:1998/A1:2003, EN 12942:1998, EN 12942:1998/A1:2002, EN 13274-7:2002.

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 144-1:2000 Åndedrætsværn — Trykflaskeventiler — Del 1: Gevindtilslutninger	24.1.2001	EN 144-1:1991	udløbsdato (24.1.2001)
	EN 144-1:2000/A1:2003	21.2.2004	Anm. 3	udløbsdato (31.10.2003)
	EN 144-1:2000/A2:2005	6.10.2005	Anm. 3	udløbsdato (31.12.2005)
CEN	EN 144-2:1998 Åndedrætsværn. Trykflaskeventiler. Del 2: Ventilafgange	4.6.1999	—	
CEN	EN 144-3:2003 Åndedrætsværn — Trykflaskeventiler — Del 3: Ventilafgange for Nitrox- og oxygen-dykkerblandinger	21.2.2004	—	
CEN	EN 145:1997 Åndedrætsværn. Kredsløbsapparat med komprimeret oxygen eller komprimeret oxygen-nitrogen. Krav, prøvning, mærkning	19.2.1998	EN 145:1988 EN 145-2:1992	udløbsdato (28.2.1998)
	EN 145:1997/A1:2000	24.1.2001	Anm. 3	udløbsdato (24.1.2001)
CEN	EN 148-1:1999 Åndedrætsværn. Gevind til ansigtsmasker. Del 1: Standardgevind	4.6.1999	EN 148-1:1987	udløbsdato (31.8.1999)
CEN	EN 148-2:1999 Åndedrætsværn — Gevind til ansigtsmasker — Del 2: Centralgevind	4.6.1999	EN 148-2:1987	udløbsdato (31.8.1999)
CEN	EN 148-3:1999 Åndedrætsværn. Gevind til ansigtsmasker. Del 3: Gevindforbindelse M 45 x 3	4.6.1999	EN 148-3:1992	udløbsdato (31.8.1999)
CEN	EN 149:2001 Åndedrætsværn — Filtrerende ansigtsmasker til beskyttelse mod partikler — Krav, prøvning, mærkning	21.12.2001	EN 149:1991	udløbsdato (21.12.2001)
CEN	EN 165:2005 Øjenværn — Ordliste	Dette er den første offentliggørelse	EN 165:1995	31.5.2006
CEN	EN 166:2001 Øjenværn — Almene krav	10.8.2002	EN 166:1995	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 167:2001 Øjenværn — Optiske prøvningsmetoder	10.8.2002	EN 167:1995	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 168:2001 Øjenværn — Ikke optiske prøvningsmetoder	10.8.2002	EN 168:1995	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 169:2002 Øjenværn — Filtre til svejsning og beslægtede processer — Transmissi- onskrav og anbefalet anvendelse	28.8.2003	EN 169:1992	udløbsdato (28.8.2003)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 170:2002 Øjenværn — Ultraviolette filtre — Transmissionsegenskaber og anbefalet anvendelse	28.8.2003	EN 170:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 171:2002 Øjenværn — Infrarøde filtre — Transmissionsegenskaber og anbefalet anvendelse	10.4.2003	EN 171:1992	udløbsdato (10.4.2003)
CEN	EN 172:1994 Øjenværn. Solbeskyttelsesfiltre for erhvervsmæssig brug	15.5.1996	—	
	EN 172:1994/A1:2000	4.7.2000	Anm. 3	udløbsdato (31.10.2000)
	EN 172:1994/A2:2001	10.8.2002	Anm. 3	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 174:2001 Øjenværn — Skibriller til alpin skisport	21.12.2001	EN 174:1996	udløbsdato (21.12.2001)
CEN	EN 175:1997 Personlige værnemidler. Udstyr til øjen- og ansigtsbeskyttelse ved svejs- ning og lignende processer	19.2.1998	—	
CEN	EN 207:1998 Øjenværn. Filtre og øjenværn mod laserstråling (laserbeskyttelsesbriller)	21.11.1998	EN 207:1993	udløbsdato (31.3.1999)
	EN 207:1998/A1:2002	28.8.2003	Anm. 3	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 208:1998 Øjenværn. Øjenværn til brug ved justeringsarbejde af laser og lasersys- temer (laserjusteringsbriller)	21.11.1998	EN 208:1993	udløbsdato (31.3.1999)
	EN 208:1998/A1:2002	28.8.2003	Anm. 3	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 250:2000 Åndingsudstyr. Dykkerudstyr. Trykflaskeapparat. Krav, prøvning, mærkning	8.6.2000	EN 250:1993	udløbsdato (19.7.2000)
CEN	EN 269:1994 Åndedrætsværn. Hætte med slange til blæser i frisk luft. Krav, prøvning, mærkning	16.12.1994	—	
CEN	EN 340:2003 Beskyttelsesbeklædning — Generelle krav	6.10.2005	EN 340:1993	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 341:1992 Faldsikringsmateriel. Nedfiringssystemer	23.12.1993	—	
	EN 341:1992/A1:1996	6.11.1998	Anm. 3	udløbsdato (6.11.1998)
	EN 341:1992/AC:1993			
CEN	EN 342:2004 Beskyttelsesbeklædning — Beklædning til beskyttelse mod kulde	6.10.2005	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 343:2003 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelse mod regn	21.2.2004	—	
CEN	EN 348:1992 Beskyttelsesbeklædning. Bestemmelse af stoffers opførsel ved påvirkning med små sprøjt af smeltet metal EN 348:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 352-1:2002 Høreværn — Generelle krav — Del 1: Høreværn af koptypen	28.8.2003	EN 352-1:1993	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 352-2:2002 Høreværn — Generelle krav — Del 2: Ørepropper	28.8.2003	EN 352-2:1993	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 352-3:2002 Høreværn — Generelle krav — Del 3: Høreværn af koptypen fæstnet på en industrisikkerhedshjelm	28.8.2003	EN 352-3:1996	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 352-4:2001 Høreværn — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder — Del 4: Niveauafhængige ørekopper EN 352-4:2001/A1:2005	10.8.2002 Dette er den første offentliggørelse	— Anm. 3	 30.4.2006
CEN	EN 352-5:2002 Høreværn — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder — Del 5: Ørekopper med aktiv lyddæmpning	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-6:2002 Høreværn — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder — Del 6: Ørekopper med audio-kommunikation	28.8.2003	—	
CEN	EN 352-7:2002 Høreværn — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder — Del 7: Niveauafhængige ørepropper	28.8.2003	—	
CEN	EN 353-1:2002 Faldsikringsmateriel — Del 1: Glidesystemer med en uelastisk ankerline	28.8.2003	EN 353-1:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 353-2:2002 Faldsikringsmateriel — Del 2: Glidesystemer med en fleksibel ankerline	28.8.2003	EN 353-2:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 354:2002 Faldsikringsmateriel — Liner	28.8.2003	EN 354:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 355:2002 Faldsikringsmateriel — Energiabsorbere	28.8.2003	EN 355:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 358:1999 Faldsikringsmateriel. Støttebælter og støtteliner	21.12.2001	EN 358:1992	udløbsdato (21.12.2001)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 360:2002 Faldsikringsmateriel — Automatiske fangindretninger	28.8.2003	EN 360:1992	udløbsdato (30.11.2002)
CEN	EN 361:2002 Faldsikringsmateriel — Seler	28.8.2003	EN 361:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 362:2004 Faldsikringsmateriel — Forbindelsesled	6.10.2005	EN 362:1992	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 363:2002 Faldsikringsmateriel — Faldsikringssystemer	28.8.2003	EN 363:1992	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 364:1992 Faldsikring. Prøvningsmetoder EN 364:1992/AC:1993	23.12.1993	—	
CEN	EN 365:2004 Personlige værnemidler og faldsikringsmateriel — Generelle krav til brugsanvisninger, vedligeholdelse, periodisk eftersyn, reparation, mærkning og pakning	6.10.2005	EN 365:1992	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 367:1992 Beskyttelsesbeklædning mod varme og ild. Prøvning af varmegennem- gang ved flammepåvirkning EN 367:1992/AC:1992	23.12.1993	—	
CEN	EN 373:1993 Beskyttelsesbeklædning. Bedømmelse af stoffers karakteristika ved påførsel af smeltet metal i skvæt	23.12.1993	—	
CEN	EN 374-1:2003 Beskyttelseshandsker mod kemikalier og mikroorganismer — Del 1: Terminologi og krav til ydeevne	6.10.2005	EN 374-1:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 374-2:2003 Beskyttelseshandsker mod kemikalier og mikroorganismer — Del 2: Bestemmelse af modstand mod gennemtrængning	6.10.2005	EN 374-2:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 374-3:2003 Beskyttelseshandsker mod kemikalier og mikroorganismer — Del 3: Bestemmelse af modstand mod permeation (gennemtrængning) af kemi- kalier	6.10.2005	EN 374-3:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 379:2003 Øjenværn — Automatiske svejsefiltre	6.10.2005	EN 379:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 381-1:1993 Beskyttelseskæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 1: Prøvebænk for prøvning af modstandsdygtighed mod gennemsavning med en kædesav	23.12.1993	—	
CEN	EN 381-2:1995 Beskyttelseskæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 2: Prøv- ningsmetoder for benbeskyttelse	12.1.1996	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 381-3:1996 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 3: Prøvningsmetoder for fodtøj	10.10.1996	—	
CEN	EN 381-4:1999 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 4: Prøvningsmetoder for beskyttelseshandsker.	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-5:1995 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 5: Krav til benbeskyttere	12.1.1996	—	
CEN	EN 381-7:1999 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 7: Krav til beskyttelseshandsker	16.3.2000	—	
CEN	EN 381-8:1997 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 8: Prøvningsmetoder for beskyttelsesgamacher	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-9:1997 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave. Del 9: Krav til beskyttelsesgamacher	18.10.1997	—	
CEN	EN 381-10:2002 Beskyttelsesklæder for brugere af håndbårne kædesave — Del 10: Prøvningsmetode for beskyttelsesbeklædning til overkroppen	28.8.2003	—	
CEN	EN 381-11:2002 Beskyttelsesbeklædning for brugere af håndbårne kædesave — Del 11: Krav til beskyttelsesbeklædning til overkroppen	28.8.2003	—	
CEN	EN 388:2003 Beskyttelsesbeklædning — Handsker mod mekaniske risici	6.10.2005	EN 388:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 393:1993 Svømme- og redningsveste. Svømmeveste — 50 N	16.12.1994	—	udløbsdato (6.11.1998)
	EN 393:1993/A1:1998	6.11.1998	Anm. 3	
	EN 393:1993/AC:1995			
CEN	EN 394:1993 Svømme- og redningsveste. Tilbehør	16.12.1994	—	
CEN	EN 395:1993 Svømme- og redningsveste. Redningsveste — 100 N	16.12.1994	—	udløbsdato (6.11.1998)
	EN 395:1993/A1:1998	6.11.1998	Anm. 3	
	EN 395:1993/AC:1995			

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 396:1993 Svømme- og redningsveste. Redningsveste — 150 N	16.12.1994	—	udløbsdato (6.11.1998)
	EN 396:1993/A1:1998	6.11.1998	Anm. 3	
	EN 396:1993/AC:1995			
CEN	EN 397:1995 Industrisikkerhedshjelme	12.11.1996	—	udløbsdato (24.1.2001)
	EN 397:1995/A1:2000	24.1.2001	Anm. 3	
CEN	EN 399:1993 Svømme- og redningsveste. Redningsveste — 275 N	16.12.1994	—	udløbsdato (6.11.1998)
	EN 399:1993/A1:1998	6.11.1998	Anm. 3	
	EN 399:1993/AC:1995			
CEN	EN 402:2003 Åndedrætsværn til evakueringsbrug — Trykflaskeapparat med lunge- automat og helmaske eller bidemundstykke — Krav, prøvning, mærkning	21.2.2004	EN 402:1993	udløbsdato (21.2.2004)
CEN	EN 403:2004 Åndedrætsværn til evakueringsbrug — Engangshætte med filter til evakuering ved brand — Krav, prøvning, mærkning	6.10.2005	EN 403:1993	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 404:2005 Åndedrætsværn til evakueringsbrug — Filtrerende åndedrætsværn til carbonmonoxid — Krav, prøvning og mærkning	6.10.2005	EN 404:1993	udløbsdato (2.12.2005)
CEN	EN 405:2001 Åndedrætsværn — Filtrerende ansigtsmasker med ventiler til beskyttelse mod gasser eller gasser og partikler — Krav, prøvning, mærkning	10.8.2002	EN 405:1992	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 407:2004 Beskyttelseshandsker mod termiske risici (varme og/eller ild)	6.10.2005	EN 407:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 420:2003 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelseshandsker — Generelle krav og prøvningsmetoder Anm. 4	2.12.2005	EN 420:1994	udløbsdato (2.12.2005)
CEN	EN 421:1994 Beskyttelseshandsker mod ioniserende stråling og radioaktiv forurening	16.12.1994	—	
CEN	EN 443:1997 Brandmandshjelme	19.2.1998	—	
CEN	EN 458:2004 Høreværn — Anbefaling for udvælgelse, brug, pasning og vedligeholdelse — Vejledningsdokument	6.10.2005	EN 458:1993	udløbsdato (6.10.2005)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 463:1994 Beskyttelsesbeklædning mod flydende kemikalier. Prøvning af dragters vandtæthed (jet-metode)	16.12.1994	—	
CEN	EN 464:1994 Beskyttelsesbeklædning mod kemikalier, flydende og luftformige inklusive aerosoler og faste partikler. Prøvning af gastætte dragters tæthed (metode med indre overtryk)	16.12.1994	—	
CEN	EN 468:1994 Beskyttelsesbeklædning mod flydende kemikalier. Prøvning af dragters vandtæthed (påsprøjtningmetode)	16.12.1994	—	
CEN	EN 469:2005 Beskyttelsesbeklædning til brandmænd — Krav til ydeevne for brandindsatsdragter	Dette er den første offentliggørelse	EN 469:1995	30.6.2006
CEN	EN 470-1:1995 Beskyttelsesbeklædning mod varme og ild. Beklædning til brug ved svejsning og tilsvarende processer. Del 1: Almene krav	12.1.1996	—	
	EN 470-1:1995/A1:1998	13.6.1998	Anm. 3	udløbsdato (31.8.1998)
CEN	EN 471:2003 Beskyttelsesbeklædning — Tydelig synlig advarselsbeklædning til professionel brug — Prøvningsmetoder og krav	6.10.2005	EN 471:1994	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 510:1993 Beskyttelsesklæder. Specifikation af beskyttelsesbeklædning til brug ved risiko for indvikling i bevægelige dele	16.12.1994	—	
CEN	EN 511:1994 Beskyttelsesbeklædning. Beskyttelseshandsker mod kulde	16.3.2000	—	
CEN	EN 530:1994 Beskyttelsesbeklædning. Stofslidstyrke for beskyttelsesbeklædning. Prøvningsmetoder	30.8.1995	—	
	EN 530:1994/AC:1995			
CEN	EN 531:1995 Beskyttelsesbeklædning. Beskyttelse mod varme. Beklædning til industriarbejdere (brandmænd og svejsere undtaget)	6.11.1998	—	
	EN 531:1995/A1:1998	4.6.1999	Anm. 3	udløbsdato (4.6.1999)
CEN	EN 533:1997 Beskyttelsesbeklædning. Beskyttelse mod varme og ild. Materialer og materialekombinationer med begrænset flammespredning	14.6.1997	—	
CEN	EN 564:1997 Bjergbestigningsudstyr. Udstyrsreb. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	
CEN	EN 565:1997 Bjergbestigningsudstyr. Snor. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 566:1997 Bjergbestigningsudstyr. Slynge. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	
CEN	EN 567:1997 Bjergbestigningsudstyr. Rebbremser. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	
CEN	EN 568:1997 Bjergbestigningsudstyr. Isankre. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	14.6.1997	—	
CEN	EN 569:1997 Bjergbestigningsudstyr. Bolte. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	
CEN	EN 659:2003 Beskyttelseshandsker til brandmænd	21.2.2004	EN 659:1996	udløbsdato (21.2.2004)
CEN	EN 702:1994 Beskyttelsesbeklædning mod varme og ild. Prøvning af kontaktvarmegennemgang for beskyttelsesbeklædning eller for dennes råvarer	12.1.1996	—	
CEN	EN 795:1996 Faldsikring. Forankringsudstyr. Krav og prøvning	12.2.2000	—	

Advarsel: Denne offentliggørelse vedrører ikke udstyret i klasse A («structural anchors»), C («anchor devices employing horizontal flexible lines») og D («anchor devices employing horizontal rigid anchor rails») som omtales i afsnit 3.13.1, 3.13.3, 3.13.4, 4.3.1, 4.3.3, 4.3.4, 5.2.1, 5.2.2, 5.2.4, 5.2.5, 5.3.2 (for så vidt angår klasse A1) 5.3.3, 5.3.4, 5.3.5, 6 (for så vidt angår klasse A, C og D), bilag A (afsnit A.2, A.3, A.5 og A.6), bilag B, bilag ZA (for så vidt angår klasse A, C og D), som ikke kan forudsættes at stemme overens med bestemmelserne i direktiv 89/686/EF.

	EN 795:1996/A1:2000	24.1.2001	Anm. 3	udløbsdato (30.4.2001)
CEN	EN 812:1997 Hård arbejdshat	19.2.1998	—	
	EN 812:1997/A1:2001	10.8.2002	Anm. 3	udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 813:1997 Faldsikringsmateriel. Bælte med siddegjorde	14.6.1997	—	
CEN	EN 863:1995 Beskyttelsesklaeder. Mekaniske egenskaber. Prøvningsmetode: modstand ved gennemstødning	15.5.1996	—	
CEN	EN 892:2004 Bjergbestigningsudstyr — Dynamiske bjergbestigningsreb — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	6.10.2005	EN 892:1996	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 893:1999 Bjergbestigningsudstyr. Klatrejern. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 943-1:2002 Beskyttelsesbeklædning mod kemikalier, flydende og luftformige, inklu- sive flydende aerosoler og faste partikler — Del 1: Krav til ventilerede og ikke ventilerede »gastætte« (type 1) og »ikke-gastætte« (type 2) kemikalie- beskyttelsesdragter	28.8.2003	—	
CEN	EN 943-2:2002 Beskyttelsesbeklædning mod kemikalier, flydende og luftformige, inklu- sive aerosoler og faste partikler — Del 2: Krav til ydeevne for gastætte (type 1) kemikaliebeskyttelsesdragter til redningsfolk	10.8.2002	—	
CEN	EN 958:1996 Bjergbestigningsudstyr. Energiabsorberende udstyr til brug i klettersteig — klatring (via ferrata). Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	14.6.1997	—	
CEN	EN 960:1994 Hovedforme til brug ved prøvning af beskyttelseshjelme EN 960:1994/A1:1998	15.5.1996 6.11.1998	— Anm. 3	 udløbsdato (6.11.1998)
CEN	EN 966:1996 Luftsportshjelme EN 966:1996/A1:2000	10.10.1996 4.7.2000	— Anm. 3	 udløbsdato (30.9.2000)
CEN	EN 1073-1:1998 Beskyttelsesbeklædning mod radioaktiv forurening. Del 1: Krav og prøvningsmetoder for ventileret beskyttelsesbeklædning mod partikulær radioaktiv forurening	6.11.1998	—	
CEN	EN 1073-2:2002 Beskyttelsesbeklædning mod radioaktiv forurening — Del 2: Krav og prøvningsmetoder for ikke-ventileret beskyttelsesbeklædning mod parti- kulær radioaktiv forurening	28.8.2003	—	
CEN	EN 1077:1996 Hjelme til alpine skiløbere	10.10.1996	—	
CEN	EN 1078:1997 Cykelhelme og hjelme til brugere af skateboards og rulleskøjter EN 1078:1997/A1:2005	14.6.1997 Dette er den første offentliggørelse	— Anm. 3	 30.6.2006
CEN	EN 1080:1997 Beskyttelseshjelme til småbørn EN 1080:1997/A1:2002 EN 1080:1997/A2:2005	14.6.1997 28.8.2003 Dette er den første offentliggørelse	— Anm. 3 Anm. 3	 udløbsdato (28.8.2003) 30.6.2006

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 1082-1:1996 Beskyttelsesbeklædning. Handsker og armværn til beskyttelse mod snit- og stiksår ved arbejde med knive. Del 1: Brynjehandsker og armværn	14.6.1997	—	
CEN	EN 1082-2:2000 Beskyttelsesbeklædning. Handsker og armværn til beskyttelse mod snit- og stiksår ved arbejde med knive. Del 2: Handsker og armværn frem- stillet af andre materialer end ringbrynje	21.12.2001	—	
CEN	EN 1082-3:2000 Beskyttelsesbeklædning. Handsker og armværn til beskyttelse mod snit- og stiksår ved arbejde med knive. Del 3: Slagsnitsprøvning for stof, læder og andre materialer	21.12.2001	—	
CEN	EN 1095:1998 Faldsikringsmateriel. Sikkerhedsseler og livliner til brug på fritidsbåde. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	6.11.1998	—	
CEN	EN 1146:2005 Åndedrætsværn til evakueringsbrug — Trykflaskeapparat med hætte — Krav, prøvning, mærkning	Dette er den første offentliggørelse	EN 1146:1997	30.4.2006
CEN	EN 1149-1:1995 Beskyttelsesbeklædning. Elektrostatiske egenskaber. Del 1: Overflade- modstandsevne (prøvningsmetoder og krav)	10.10.1996	—	
CEN	EN 1149-2:1997 Beskyttelsesbeklædning. Elektrostatiske egenskaber. Del 2: Prøvningsme- tode til måling af den elektriske modstand gennem et materiale (gennem- gangsmodstand)	19.2.1998	—	
CEN	EN 1149-3:2004 Beskyttelsesbeklædning — Elektrostatiske egenskaber — Del 3: Prøvningsmetoder til måling af elektrisk afladning	6.10.2005	—	
CEN	EN 1150:1999 Beskyttelsesbeklædning. Synlig beklædning til ikke-arbejdsmæssig brug. Prøvningsmetoder og krav	4.6.1999	—	
CEN	EN 1384:1996 Ridehelme EN 1384:1996/A1:2001	14.6.1997 10.8.2002	— Anm. 3	 udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 1385:1997 Kanohelme og hjelme til fossejlads EN 1385:1997/A1:2005	13.6.1998 6.10.2005	— Anm. 3	 udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 1486:1996 Beskyttelsesbeklædning for brandmænd. Prøvningsmetoder og krav til reflekterende beklædning til specialiseret bekæmpelse af brand	3.12.1996	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 1621-1:1997 Beskyttelsesbeklædning. Motorcyklistbeklædning med beskyttelse mod mekanisk påvirkning. Del 1: Krav og prøvningsmetoder til stødbeskyttere	13.6.1998	—	
CEN	EN 1621-2:2003 Beskyttelsesbeklædning — Motorcyklistbeklædning med beskyttelse mod mekanisk påvirkning — Del 2: Krav og prøvningsmetoder til rygbeskyttere	6.10.2005	—	
CEN	EN 1731:1997 Øjenværn. Øjen- og ansigtsbeskyttelse af nettypen til erhvervmæssig og ikke-erhvervmæssig anvendelse mod mekaniske farer og/eller varme EN 1731:1997/A1:1997	14.6.1997 13.6.1998	— Anm. 3	 udløbsdato (30.6.1998)
CEN	EN 1809:1997 Dykkerudstyr. Afbalanceringsveste. Krav og prøvningsmetoder	13.6.1998	—	
CEN	EN 1827:1999 Åndedrætsværn. Halvmasker uden indåndingsventiler og med udskiftelige filtre til beskyttelse mod gasser eller gasser og partikler eller partikler alene. Krav, prøvning, mærkning	24.2.2001	—	
CEN	EN 1836:2005 Øjenværn — Solbriller og solfiltre til almen anvendelse og filtre til direkte observation af solen	2.12.2005	EN 1836:1997	udløbsdato (31.3.2006)
CEN	EN 1868:1997 Faldsikringsmateriel. Ækvivalente termer	18.10.1997	—	
CEN	EN 1891:1998 Faldsikringsmateriel. Kernmantelreb med lav strækkevne	6.11.1998	—	
CEN	EN 1938:1998 Øjenværn. Beskyttelsesbriller til motorcyklister og knallertkørere	4.6.1999	—	
CEN	EN ISO 4869-2:1995 Akustik. Høreværn. Del 2: Beregning af det A-vægtede lydtrykniveau ved øret ved brug af høreværn (ISO 4869-2:1994)	15.5.1996	—	
CEN	EN ISO 4869-4:2000 Akustik — Høreværn — Del 4: Måling af det effektive lydtrykniveau for niveaufhængige elektroniske høreværn (ISO/TR 4869-4:1998)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 6529:2001 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelse mod kemikalier — Bestemmelse af modstand for materialer til beskyttelsesbeklædning mod indtrængning (permeation) af væsker og gasser (ISO 6529:2001)	6.10.2005	EN 369:1993	udløbsdato (6.10.2005)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN ISO 6530:2005 Beskyttelsesklaedning — Beskyttelse mod flydende kemikalier — Prøvningsmetoder for modstand i materialer mod gennemtrængning af flydende stoffer (ISO 6530:2005)	6.10.2005	EN 368:1992	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN ISO 6942:2002 Beskyttelsesklaedning — Beskyttelse mod varme og ild — Prøv- ningsmetoder: Bedømmelse af materialer og materialekombinationer, der bliver udsat for strålevarme (ISO 6942:2002)	28.8.2003	EN 366:1993	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN ISO 10256:2003 Hoved- og ansigtsbeskyttelse til ishockeyspillere (ISO 10256:2003)	6.10.2005	EN 967:1996	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN ISO 10819:1996 Mekaniske vibrationer og chok. Hånd-arm-vibrationer. Metode til måling og vurdering af vibrationsdæmpning af handsker målt i håndfladen (ISO 10819:1996)	3.12.1996	—	
CEN	EN 12083:1998 Åndedrætsværn. Filtre med luftslange (ikke-maskemonterede filtre). Parti- kelfiltre, gasfiltre og kombinerede filtre. Krav, prøvning, mærkning EN 12083:1998/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN 12270:1998 Bjergbestigningudstyr. Kiler. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	16.3.2000	—	
CEN	EN 12275:1998 Bjergbestigningsudstyr. Forbindelsesklemmer. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	16.3.2000	—	
CEN	EN 12276:1998 Bjergbestigningsudstyr. Friktionsankre. Sikkerhedskrav og prøvningsme- toder EN 12276:1998/AC:2000	24.2.2001	—	
CEN	EN 12277:1998 Bjergbestigningsudstyr. Seler. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	6.11.1998	—	
CEN	EN 12278:1998 Bjergbestigningsudstyr. Taljer. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder	6.11.1998	—	
CEN	EN 12477:2001 Beskyttelseshandsker til svejsere EN 12477:2001/A1:2005	10.8.2002 6.10.2005	— Anm. 3	udløbsdato (31.12.2005)
CEN	EN 12492:2000 Bjergbestigningsudstyr — Hjelme til bjergbestigere — Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder EN 12492:2000/A1:2002	21.12.2001 28.8.2003	— Anm. 3	udløbsdato (28.8.2003)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 12568:1998 Fodværn. Fod- og benbeskyttelse. Krav og prøvningsmetoder for tåkapper og indtrængningssikre indlæg af metal	6.11.1998	—	
CEN	EN 12628:1999 Dykkerudstyr. Kombinerede opdrifts- og redningsanordninger. Funk- tions- og sikkerhedskrav, prøvningsmetoder EN 12628:1999/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN 12941:1998 Åndedrætsværn. Filtreende åndedrætsværn med turboenhed (blæser) samt stive hætter eller hætter. Krav, prøvning, mærkning EN 12941:1998/A1:2003	4.6.1999 6.10.2005	EN 146:1991 Anm. 3	udløbsdato (4.6.1999) udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 12942:1998 Åndedrætsværn. Åndedrætsværn med turboenhed (blæser) samt helmaske, halvmaske eller kvartmaske. Krav, prøvning, mærkning EN 12942:1998/A1:2002	4.6.1999 28.8.2003	EN 147:1991 Anm. 3	udløbsdato (4.6.1999) udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 13034:2005 Beskyttelsesbeklædning mod flydende kemikalier — Krav til væsketæt beklædning med begrænset beskyttelse mod flydende kemikalier (type 6- dragter og type PB (6))	6.10.2005	—	
CEN	EN 13061:2001 Beskyttelsesbeklædning — Skinnebelsbeskyttere til fodboldspillere — Krav og prøvningsmetoder	10.8.2002	—	
CEN	EN 13087-1:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 1: Betingelser og forbe- handling EN 13087-1:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Anm. 3	 udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 13087-2:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 2: Stødabsorption EN 13087-2:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Anm. 3	 udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 13087-3:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 3: Modstand mod indtrængning EN 13087-3:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Anm. 3	 udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 13087-4:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 4: Effektiviteten af fastspændingssystemet	21.12.2001	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 13087-5:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 5: Fastspændingssyste- mets styrke	24.2.2001	—	
CEN	EN 13087-6:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 6: Synsfelt EN 13087-6:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Anm. 3	 udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 13087-7:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 7: Antændelighed EN 13087-7:2000/A1:2001	10.8.2002 10.8.2002	— Anm. 3	 udløbsdato (10.8.2002)
CEN	EN 13087-8:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 8: Elektriske egenskaber EN 13087-8:2000/A1:2005	21.12.2001 6.10.2005	— Anm. 3	 udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 13087-10:2000 Beskyttelseshjelme — Prøvningsmetoder — Del 10: Modstand mod strå- levarme	21.12.2001	—	
CEN	EN 13138-1:2003 Flydemidler til svømmeundervisning — Del 1: Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder for flydemidler til at tage på kroppen	6.10.2005	—	
CEN	EN 13158:2000 Beskyttelsesbeklædning Beskyttelsesjakke, krops- og skulderbeskyttelse til ryttere — Krav og prøvningsmetoder	24.2.2001	—	
CEN	EN 13178:2000 Øjenværn — Øjenbeskyttelse til motorslædebrugere	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-1:2001 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 1: Bestemmelse af maske- lækage og total lækage	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-2:2001 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 2: Praktiske funktionsprøv- ninger	21.12.2001	—	
CEN	EN 13274-3:2001 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 3: Bestemmelse af åndings- modstand	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-4:2001 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 4: Flammeprovning	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-5:2001 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 5: Parametre ved klimatisk konditionering	21.12.2001	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 13274-6:2001 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 6: Bestemmelse af carbon- dioxidindholdet i indåndingsluft	10.8.2002	—	
CEN	EN 13274-7:2002 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 7: Bestemmelse af partikel- filterpenetration	28.8.2003	—	
CEN	EN 13274-8:2002 Åndedrætsværn — Prøvningsmetoder — Del 8: Bestemmelse af tilstop- ning med dolomitstøv	28.8.2003	—	
CEN	EN 13277-1:2000 Beskyttelsesudstyr til kampsport — Del 1: Generelle krav og prøv- ningsmetoder	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-2:2000 Beskyttelsesudstyr til kampsport — Del 2: Yderligere krav og prøv- ningsmetoder til vristbeskyttere, skinnebendsbeskyttere og underarmsbe- skyttere	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-3:2000 Beskyttelsesudstyr til kampsport — Del 3: Yderligere krav og prøv- ningsmetoder til beskyttelse af overkroppen	24.2.2001	—	
CEN	EN 13277-4:2001 Beskyttelsesudstyr til kampsport — Del 4: Yderligere krav og prøv- ningsmetoder til hovedbeskyttelse	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-5:2002 Beskyttelsesudstyr til kampsport — Del 5: Yderligere krav og prøv- ningsmetoder til genital- og underlivsbeskyttelse	10.8.2002	—	
CEN	EN 13277-6:2003 Beskyttelsesudstyr til kampsport — Del 6: Yderligere krav og prøv- ningsmetoder til brystbeskyttelse til kvinder	21.2.2004	—	
CEN	EN 13287:2004 Personlige værnemidler — Fodværn — Prøvningsmetode til skridsik- kerhed	6.10.2005	—	
CEN	EN 13356:2001 Beskyttelsesbeklædning — Synligt tilbehør til ikke-professionelt brug (personreflekser) — Prøvningsmetoder og krav	21.12.2001	—	
CEN	EN 13484:2001 Hjelme til brugere af kælke	10.8.2002	—	
CEN	EN 13546:2002 Beskyttelsesbeklædning — Hånd-, arm-, bryst-, overkrop-, ben-, fod- og skridtbeskyttelse til hockeymålmand og skinnebendsbeskyttere til hockey- spillere — Krav og prøvningsmetoder	28.8.2003	—	
CEN	EN 13567:2002 Beskyttelsesbeklædning — Hånd-, arm-, bryst-, underlivs-, ben-, skridt- og ansigtsbeskyttelse til fægtere — Krav og prøvningsmetoder	28.8.2003	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 13594:2002 Beskyttelseshandsker til professionelle motorcyklister — Krav og prøvningsmetoder	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-1:2002 Beskyttelsesbeklædning til professionelle motorcyklister — Jakker, bukser og heldragter eller todelte dragter — Del 1: Generelle krav	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-2:2002 Beskyttelsesbeklædning til professionelle motorcyklister — Jakker, bukser og heldragter eller todelte dragter — Del 2: Prøvningsmetoder til bestemmelse af modstandsdygtighed mod stød	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-3:2002 Beskyttelsesbeklædning til professionelle motorcyklister — Jakker, bukser og heldragter eller todelte dragter — Del 3: Prøvningsmetoder til bestemmelse af bristestyrke	28.8.2003	—	
CEN	EN 13595-4:2002 Beskyttelsesbeklædning til professionelle motorcyklister — Jakker, bukser og heldragter eller todelte dragter — Del 4: Prøvningsmetoder til bestemmelse af slagsnitsmodstand	28.8.2003	—	
CEN	EN 13634:2002 Sikkerhedsfodtøj til professionelle motorcyklister — Krav og prøvningsmetoder	28.8.2003	—	
CEN	EN 13781:2001 Beskyttelseshjelme til førere af og passagerer på snescootere og bobslæder	10.8.2002	—	
CEN	EN 13794:2002 Åndedrætsværn — Kredsløbsapparat for evakuering — Krav, prøvning, mærkning	28.8.2003	EN 400:1993 EN 401:1993 EN 1061:1996	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 13819-1:2002 Høreværn — Prøvning — Del 1: Fysiske prøvningsmetoder	28.8.2003	—	
CEN	EN 13819-2:2002 Høreværn — Prøvning — Del 2: Akustiske prøvningsmetoder	28.8.2003	—	
CEN	EN 13911:2004 Beskyttelsesbeklædning til brandmænd — Krav og prøvningsmetoder for brandhætter til brandmænd	6.10.2005	—	
CEN	EN 13949:2003 Åndingsudstyr — Dykkerudstyr — Trykflaskeapparat til komprimeret Nitrox eller oxygen — Krav, prøvning, mærkning	21.2.2004	—	
CEN	EN ISO 13982-1:2004 Beskyttelsesbeklædning til brug mod faste partikler — Del 1: Krav til ydeevne til kemikaliebeskyttelsesdragter, som yder beskyttelse for hele kroppen mod faste luftbårne partikler (type 5 -dragter) (ISO 13982-1:2004)	6.10.2005	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN ISO 13982-2:2004 Beskyttelsesklaedning til brug mod faste partikler — Del 2: Prøvningsmetode til bestemmelse af indvendig lækage ind i tøjet af aerosoler af fine partikler (ISO 13982-2:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13995:2000 Beskyttelsesklaedning — Mekaniske egenskaber — Prøvningsmetode til bestemmelse af modstandsevne mod gennemboring og dynamisk rivning af materialer (ISO 13995:2000)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 13997:1999 Beskyttelsesklaedning. Mekaniske egenskaber. Bestemmelse af modstand mod skæring med skarpe genstande (ISO 13997:1999) EN ISO 13997:1999/AC:2000	4.7.2000	—	
CEN	EN ISO 13998:2003 Beskyttelsesklaedning — Forklæder, bukser og veste til beskyttelse mod knivsnit og knivstik (ISO 13998:2003)	28.8.2003	EN 412:1993	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN 14021:2003 Skærme til offroad-motorcykling beregnet til at beskytte motorcyklisten mod sten og små klippestykker — Krav og prøvningsmetoder	6.10.2005	—	
CEN	EN 14052:2005 Industrisikkerhedshjelme med høj ydeevne	Dette er den første offentliggørelse	—	
CEN	EN 14058:2004 Beskyttelsesklaedning — Beklaedning til beskyttelse mod kolde omgivelser	6.10.2005	—	
CEN	EN 14120:2003 Beskyttelsesklaedning — Vrist-, håndflade-, knæ- og albuebeskyttere til brugere af rullesportsudstyr — Krav og prøvningsmetoder	21.2.2004	—	
CEN	EN 14126:2003 Beskyttelsesklaedning — Krav til ydeevne og prøvningsmetoder for beskyttelsesklaedning mod smitsomme agenter	6.10.2005	—	
CEN	EN 14143:2003 Åndingsudstyr — Kredsløbsapparat til dykning — Krav, prøvning, mærkning	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-1:2005 Dykkerdragter — Del 1: Våddragter — Krav og prøvningsmetoder	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-2:2005 Dykkerdragter — Del 2: Tørdragter — Krav og prøvningsmetoder	6.10.2005	—	
CEN	EN 14225-3:2005 Dykkerdragter — Del 3: Aktivt opvarmet eller nedkølet dragt (systemer) — Krav og prøvningsmetoder	6.10.2005	—	

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 14225-4:2005 Dykkerdragter — Del 4: Dykkerdragter til en atmosfære — Krav til menneskelige faktorer og prøvningsmetoder	6.10.2005	—	
CEN	EN 14325:2004 Beskyttelsesbeklædning mod kemikalier — Prøvningsmetoder og ydelsesklassificering af materialer til kemisk beskyttelsesbeklædning, sømme og samlinger	6.10.2005	—	
CEN	EN 14328:2005 Beskyttelsesbeklædning — Handsker og armværn til beskyttelse mod snitsår med motordrevne knive — Krav og prøvningsmetoder	6.10.2005	—	
CEN	EN 14360:2004 Beskyttelsesbeklædning mod regn — Prøvningsmetoder for færdigsyet beklædning — Påvirkning fra højenergidråber fra oven	6.10.2005	—	
CEN	EN 14387:2004 Åndedrætsværn — Gasfiltre og kombinerede filtre — Krav, prøvning, mærkning	6.10.2005	EN 372:1992 EN 141:2000 EN 371:1992	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 14404:2004 Personlige værnemidler — Knæbeskyttere for arbejde i knælende position	6.10.2005	—	
CEN	EN 14435:2004 Åndedrætsværn — Trykflaskeapparat med halvmaske til anvendelse udelukkende med overtryk — Krav, prøvning, mærkning	6.10.2005	—	
CEN	EN 14458:2004 Øjenværn — Ansigtsskærme (visirer) på hjelme til brand-, ambulance- og redningsmandskab	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 14460:1999 Beskyttelsesbeklædning til racerkørere. Beskyttelse mod varme og ild. Krav til ydeevne og prøvningsmetoder (ISO 14460:1999)	16.3.2000	—	udløbsdato (30.9.2002)
	EN ISO 14460:1999/A1:2002	10.8.2002	Anm. 3	
	EN ISO 14460:1999/AC:1999			
CEN	EN 14529:2005 Åndedrætsværn — Trykflaskeapparat til evakueringsbrug med halvmaske og lungeautomat med overtryk — Krav, prøvning, mærkning	Dette er den første offentliggørelse	—	
CEN	EN 14572:2005 Ridehelme med høj ydeevne	6.10.2005	—	
CEN	EN 14593-1:2005 Åndedrætsværn — Tryklufforsynede åndedrætsværn med lungeautomat — Del 1: Udstyr med helmaske — Krav, prøvning, mærkning	6.10.2005	EN 139:1994	Udløbsdato (2.12.2005)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN 14593-2:2005 Åndedrætsværn — Tryklufforsynede åndedrætsværn med lungeautomat — Del 2: Udstyr med halvmaske med overtryk — Krav, prøvning, mærkning EN 14593-2:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 139:1994	Udløbsdato (2.12.2005)
CEN	EN 14594:2005 Åndedrætsværn — Tryklufforsynede åndedrætsværn med kontinuert flow — Krav, prøvning, mærkning EN 14594:2005/AC:2005	6.10.2005	EN 12419:1999 EN 270:1994 EN 271:1995 EN 139:1994 EN 1835:1999	Udløbsdato (2.12.2005)
CEN	EN 14605:2005 Beskyttelsesbeklædning mod flydende kemikalier — Ydelseskrav til dragter med væsketætte (type 3) eller spraytætte (type 4) samlinger, inklusive beklædningsstykker, som kun giver beskyttelse til dele af kroppen (type PB (3) og PB (4))	6.10.2005	EN 466:1995 EN 465:1995 EN 467:1995	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN ISO 14877:2002 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelsesklæder for sandblæsningsarbejde med kornede slibemidler (ISO 14877:2002)	28.8.2003	—	
CEN	EN ISO 15025:2002 Beskyttelsesbeklædning — Beskyttelse mod varme og ild — Prøvning af begrænset flammespredning (ISO 15025:2000)	28.8.2003	EN 532:1994	udløbsdato (28.8.2003)
CEN	EN ISO 15027-1:2002 Beskyttelsesbeklædning — Redningsdragter — Del 1: Dragter til daglig brug, krav inklusiv sikkerhed (ISO 15027-1:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-2:2002 Beskyttelsesbeklædning — Redningsdragter — Del 2: Evakuerings- dragter, krav inklusiv sikkerhed (ISO 15027-2:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15027-3:2002 Beskyttelsesbeklædning — Redningsdragter — Del 3: Prøvningsmetoder (ISO 15027-3:2002)	10.4.2003	—	
CEN	EN ISO 15831:2004 Beklædning — Fysiologiske effekter — Bestemmelse af varmeisolering ved hjælp af en termisk dukke (ISO 15831:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 17249:2004 Sikkerhedsfodtøj med beskyttelse mod snit fra kædesave (ISO 17249:2004)	6.10.2005	—	
CEN	EN ISO 20344:2004 Fodværn — Prøvningsmetoder for fodtøj (ISO 20344:2004)	6.10.2005	EN 344:1992 EN 344-2:1996	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20345:2004 Fodværn — Sikkerhedsfodtøj (ISO 20345:2004)	6.10.2005	EN 345-2:1996 EN 345:1992	udløbsdato (6.10.2005)

ESO ⁽¹⁾	Standardens reference og titel (og referencedokument)	Første offentliggørelse EFT	Reference for erstattet standard	Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af den erstattede stan- dard ophører den (dato) Anm. 1
CEN	EN ISO 20346:2004 Fodværn — Beskyttelsesfodtøj (ISO 20346:2004)	6.10.2005	EN 346-2:1996 EN 346:1992	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN ISO 20347:2004 Fodværn — Arbejdsfodtøj (ISO 20347:2004)	6.10.2005	EN 347:1992 EN 347-2:1996	udløbsdato (6.10.2005)
CEN	EN 24869-1:1992 Akustik. Høreværn. Del 1: Subjektiv metode til måling af lyddæmpning (ISO 4869-1:1990)	16.12.1994	—	
CEN	EN 24869-3:1993 Akustik. Høreværn. Del 3: Simplificeret metode til bestemmelse af dæmpningen til brug ved kvalitetskontrol (ISO/TR 4869-3:1989)	16.12.1994	—	
CENELEC	EN 50237:1997 Handsker og vanter med mekanisk beskyttelse til elektriske formål	4.6.1999	—	
CENELEC	EN 50286:1999 Elektrisk isolerende beskyttelsesbeklædning til lavspændingsinstallationer	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50321:1999 Elektrisk isolerende fodtøj til brug på lavspændingsinstallationer	16.3.2000	—	
CENELEC	EN 50365:2002 Elektriske isolerende hjelme til brug på lavspændingsinstallationer	10.4.2003	—	
CENELEC	EN 60743:2001 Arbejde under spænding — Terminologi for værktøj og udstyr (IEC 60743:2001)	10.4.2003	EN 60743:1996 Anm. 2.1	Udløbsdato (1.12.2004)
CENELEC	EN 60895:2003 Arbejde under spænding — Ledende beklædning til brug ved nominel spænding op til 800 kV a.c. og $\pm$ 600 kV d.c. (IEC 60895:2002 (ændret))	6.10.2005	EN 60895:1996 Anm. 2.1	1.7.2006
CENELEC	EN 60903:2003 Arbejde under spænding — Handsker af isolerende materialer (IEC 60903:2002 (ændret))	6.10.2005	EN 60903:1992 og dens tillæg + EN 50237:1997 Anm. 2.1	1.7.2006
CENELEC	EN 60984:1992 Ærmer af isolerende materialer til arbejde under spænding (IEC 60984:1990 (ændret))	4.6.1999	—	
	EN 60984:1992/A1:2002 (IEC 60984:1990/A1:2002)	10.4.2003	Anm. 3	udløbsdato (6.10.2005)
	EN 60984:1992/A11:1997	4.6.1999	Anm. 3	udløbsdato (4.6.1999)

⁽¹⁾ ESO: Europæisk standardiseringsorgan:

— CEN: rue de Stassart 36, B-1050 Bruxelles, Tlf. (32-2) 550 08 11; fax (32-2) 550 08 19 (<http://www.cenorm.be>)

— CENELEC: rue de Stassart 35, B-1050 Bruxelles, Tlf. (32-2) 519 68 71; fax (32-2) 519 69 (<http://www.cenelec.org>)

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis, Tlf. (33) 492 94 42 00; fax (33) 493 65 47 16 (<http://www.etsi.org>)

- Anm. 1* Formodning om overensstemmelse ved efterlevelse af standarden vil normalt ophøre på den tilbagetrækningsdato der fastsættes af det europæiske standardiseringsorgan, men brugerne af disse standarder gøres opmærksom på at den i særlige tilfælde kan ophøre på et andet tidspunkt.
- Anm. 2.1* Den nye (eller ændrede) standard har samme anvendelsesområde som den erstattede standard. Fra og med den anførte dato medfører efterlevelse af den erstattede standard ikke længere formodning om overensstemmelse med direktivets væsentlige krav.
- Anm. 3* I tilfælde af tillæg til standarder, er reference standarden EN CCCC:YYYY, inkl. eventuelle tidligere tillæg, og det nye anførte tillæg; består den erstattede standard (kolonne 4) af EN CCCC:YYYY og dens eventuelle tidligere tillæg, men ikke det nye anførte tillæg. På den angivne dato vil den erstattede standard ophøre med at give formodning om overensstemmelse direktivets væsentlige krav.
- Anm. 4* EN 420:2003 giver kun formodning om overensstemmelse med det væsentlige sundheds- og sikkerhedskrav 1.2.1.1 for så vidt angår indholdet af Cr(VI) i handskemateriale, hvis afprøvningsmetodens detektionsgrænse for Cr(VI) er på 3 mg/kg eller derunder.

BEMÆRK:

- Oplysninger om hvorvidt standarder er disponible kan fås enten hos de europæiske standardiseringsorganer eller hos de nationale standardiseringsorganer, hvoraf en liste er vedlagt som bilag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 98/34/EF ⁽¹⁾ ændret ved direktiv 98/48/EF ⁽²⁾.
- Offentliggørelsen af referencerne i *Den Europæiske Unions Tidende* betyder ikke at standarderne findes på alle fællesskabssprog.
- Denne liste erstatter alle tidligere lister offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Kommissionen sørger for at ajourføre listen.

Yderligere information kan findes på Europa-serveren:

<http://europa.eu.int/comm/enterprise/newapproach/standardization/harmstds/>

⁽¹⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.

⁽²⁾ EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18.

STATSSTØTTE — PORTUGAL

Støttesag C4/2006 (ex N 180/2005) — Støtte til Djebel, SA

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2006/C 91/04)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 22. februar 2006, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Portugal, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, med hensyn til ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af nærværende resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger vedrørende ovennævnte støtteforanstaltning til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Statsstøtte
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 296 12 42

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Portugal. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Den anmeldte foranstaltning består i tildeling af støtte til Djebel — S.G.P.S., SA (»Djebel«), der er et stort selskab på Madeira — Portugal. Selskabet tilhører Portugals største hotelkæde, Pestana.

støtten virkede som incitament. Kommissionen er også i tvivl om, hvorvidt støtten vil bidrage til udvikling af turismen i Portugal uden at ændre samhandelsvilkårene i EU.

BREVETS ORDLYD

Støtten skal anvendes til dækning af en del af Djebels omkostninger ved erhvervelse af kapitalinteresser i RASH — Administração de Hotéis de Turismo, Lda, som er et brasiliansk selskab, hvis eneste aktiv er hotel Rio Atlântico i Rio de Janeiro i Brasilien.

»A Comissão informa o Governo português de que, após ter examinado as informações prestadas pelas Vossas autoridades sobre o auxílio citado em epígrafe, decidiu dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.

RASH's kapital blev overtaget i oktober 1999, og hotellet var allerede i fuld drift på overtagelsestidspunktet.

1. PROCEDIMENTO

Støtten til dette projekt skal ydes som et lån på lempelige vilkår. De støtteberettigede investeringsomkostninger andrager 14 720 474 EUR, og støtten beløber sig til 573 464 EUR, svarende til en nettostøtteintensitet på 3,90 %.

1. Por carta de 5 de Abril de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registada na Comissão em 7 de Abril de 2005, as autoridades portuguesas, nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado, notificaram à Comissão o auxílio acima referido.

Kommissionen mener, at den anmeldte foranstaltning skal betragtes som statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og har vurderet støttens forenelighed med fællesmarkedet på grundlag af den del af undtagelsesbestemmelsen i EF-traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), der vedrører støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

2. Por cartas com a referência D/54365, de 7 de Junho de 2005, e D/57443, de 26 de Setembro de 2005, dirigidas à Representação Permanente de Portugal, os serviços da Comissão solicitaram as autoridades portuguesas informações adicionais sobre este auxílio.

Det er på nuværende tidspunkt ikke påvist, at forventningen om støtte var nødvendig for at udløse investeringen, eller at

3. Por cartas de 25 de Julho, 26 de Setembro e 23 de Dezembro de 2005 da Representação Permanente de Portugal, registadas na Comissão respectivamente em 27 de Julho e 28 de Setembro de 2005 e 3 de Janeiro de 2006, as autoridades portuguesas forneceram informações adicionais.

2. DESCRIÇÃO DO AUXÍLIO

Investimento e objectivo

4. A medida notificada consiste na concessão de auxílio à Djebel — S.G.P.S., S.A. (a seguir denominada “Djebel”), uma empresa situada na Madeira — Portugal.
5. A medida diz respeito a uma candidatura individual no âmbito do regime de auxílios N667/1999 — medida 1.2 do programa operacional para a economia. Este regime foi aprovado pela Comissão em 8 de Agosto de 2000 ⁽¹⁾ e a decisão previa que os projectos de investimento directo no estrangeiro por parte de grandes empresas tivessem que ser notificados individualmente à Comissão. Este regime, em vigor de 2000 a 2006, destina-se a favorecer estratégias empresariais modernas e competitivas. A candidatura individual notificada é abrangida por uma das categorias específicas de investimento do regime, a saber, investimentos relacionados com a internacionalização de agentes económicos.
6. O auxílio tem por objectivo suportar parte dos custos incorridos pela Djebel para adquirir acções no capital da RASH — Administração de Hotéis de Turismo, Lda, uma empresa brasileira cujo único activo é o hotel Rio Atlântico, situado no Rio de Janeiro, Brasil.
7. O capital da RASH foi adquirido em Outubro de 1999 e o hotel encontrava-se já plenamente operacional no momento da aquisição.

As empresas envolvidas

8. A Djebel não satisfaz os critérios de independência estabelecidos no artigo 3.º do anexo da Recomendação da Comissão de 3 de Abril de 1996 relativa à definição de pequenas e médias empresas ⁽²⁾, nem da Recomendação de 6 de Maio de 2003 relativa à definição de micro, pequenas e médias empresas ⁽³⁾. Esta empresa faz parte do grupo Pestana, que é o principal grupo hoteleiro em Portugal e que não é abrangido pela definição de PME. Por conseguinte, a Djebel é uma grande empresa.
9. A Djebel gere uma sociedade holding no Brasil, cujo objectivo consiste em investir e em gerir hotéis e actividades turísticas.
10. O grupo Pestana tinha já adquirido um hotel em Moçambique antes de realizar o investimento abrangido pela presente notificação e adquiriu 4 hotéis adicionais no Brasil posteriormente ao mesmo.

⁽¹⁾ Por carta SG(2000) D/106085, JO C 266 de 16. 9. 2000, p. 4.

⁽²⁾ JO L 107 de 30.4.1996.

⁽³⁾ JO L 124 de 20.5.2003.

O auxílio

11. O instrumento de auxílio a utilizar para efeitos do presente projecto é um empréstimo em condições favoráveis. Os custos elegíveis do investimento elevam-se a 14 720 474 euros e o montante do auxílio a 573 464 euros ⁽⁴⁾, o que corresponde a uma intensidade de auxílio líquida de 3,90 %.
12. O Estado concederia à Djebel um montante adicional para cobrir os custos relativos a estudos e assistência técnica, garantias financeiras e assistência jurídica, no âmbito do Regulamento *de minimis* ⁽⁵⁾.

Pedidos de auxílio estatal

13. Em 24 de Maio de 1999, a Djebel apresentou uma proposta à F. Turismo — Capital de Risco, S.A. (a seguir denominada “FCR”), um fundo de capital de risco propriedade de empresas públicas e privadas, para a sua participação no projecto previsto. De acordo com as autoridades portuguesas, as intervenções deste fundo não contêm elementos de auxílio estatal na acepção do artigo 87.º do Tratado CE.
14. O pedido formal de auxílio no âmbito do regime N667/1999 foi apresentado em 31 de Janeiro de 2001.

3. APRECIACÃO DO AUXÍLIO

15. A apreciação que se segue destina-se a resumir as questões relevantes de direito e de facto, a fim de incluir uma apreciação preliminar quanto ao carácter de auxílio da medida projectada e suprimir as dúvidas quanto à sua compatibilidade com o mercado comum.

A obrigação de notificação

16. As autoridades portuguesas notificaram o auxílio projectado antes da sua concessão ao beneficiário. Referiram igualmente que o auxílio não seria concedido antes da sua aprovação pela Comissão.
17. Consequentemente, a Comissão considera que, ao notificarem a intenção de conceder um auxílio a este beneficiário, as autoridades portuguesas cumpriram a obrigação que lhes incumbe por força do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE de informarem a Comissão atempadamente dos projectos relativos à concessão ou alteração de auxílios, para que esta possa apresentar as suas observações.

⁽⁴⁾ O empréstimo em condições favoráveis ascende a 3 680 119 euros (25 % dos custos elegíveis), não vence juros e é concedido por um período de 6 anos. Será reembolsado em 11 prestações semestrais a começar no segundo semestre. A taxa de referência aplicável em Portugal na data da realização do investimento era de 4,76 %. O montante bruto do auxílio é igual ao seu montante líquido, uma vez que a empresa se encontra situada no *offshore* da Madeira e não está sujeita ao imposto sobre o rendimento das sociedades até ao final de 2011.

⁽⁵⁾ Regulamento (CE) n.º 69/2001 da Comissão, de 12 de Janeiro de 2001, relativo à aplicação dos artigos 87.º e 88.º do Tratado CE aos auxílios *de minimis*; JO L 10 de 13. 1. 2001, pp. 30-32.

A existência de auxílio estatal

18. Nos termos da medida notificada, uma grande empresa receberia fundos para investir no sector do turismo no Brasil, no contexto de uma estratégia de internacionalização. Esta medida traduz-se num tratamento preferencial da empresa beneficiária, conferindo-lhe uma vantagem ou um incentivo em comparação com outras empresas, falseando ou ameaçando falsear desta forma a concorrência.
19. O auxílio seria concedido a uma empresa no sector do turismo da UE, no qual existem ou podem existir trocas comerciais entre Estados-Membros ou ao qual empresas de outros Estados-Membros podem desejar aceder. Por conseguinte, a medida pode afectar o comércio entre Estados-Membros.
20. O auxílio é financiado por recursos públicos.
21. A Comissão considera, nesta fase, que a medida notificada constitui, por conseguinte, um auxílio na acepção do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE e do n.º 1 do artigo 61.º do Acordo EEE.

Compatibilidade

22. Nos termos do n.º 1 do artigo 87.º do Tratado CE, a Comissão considera, normalmente, incompatíveis com o mercado comum os auxílios ao investimento a favor de grandes empresas. Só são normalmente concedidas isenções no caso de auxílios ao investimento relativos a projectos realizados em regiões elegíveis para auxílios com finalidade regional na acepção do n.º 3, alíneas a) ou c), do artigo 87.º do Tratado CE. Contudo, o investimento notificado é realizado num país terceiro e as isenções de carácter regional previstas no n.º 3, alíneas a) e c), do artigo 87.º do Tratado CE não podem ser aplicáveis a tal investimento.
23. Assim sendo, a isenção prevista no n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE relativa aos auxílios destinados a facilitar o desenvolvimento de certas actividades económicas é a única possibilidade para aprovar este auxílio.
24. Para o efeito, a Comissão deve demonstrar que este terá um impacto positivo no sector do turismo em Portugal (e, portanto, na UE) e que não afectará as condições comerciais na UE numa medida contrária ao interesse comum. Além disso, deve ser estabelecido que a perspectiva de obtenção do auxílio foi necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um claro efeito de incentivo.
25. Até à data, a Comissão aprovou auxílios a investimentos directos no estrangeiro (a seguir denominados "IDE") principalmente a favor de PME. Em relação a grandes empresas, a Comissão ainda não desenvolveu uma linha de orientação precisa. Portanto, tem tomado decisões

nestes casos com base numa análise individual detalhada. Nos casos em que a Comissão tinha dúvidas sobre a existência de uma falha de mercado e/ou sobre o cumprimento do critério da necessidade, procedeu à abertura do procedimento formal de investigação.

Contribuição para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal

26. De acordo com as autoridades portuguesas, o auxílio terá vários impactos positivos em Portugal, nomeadamente:
 - aumento das receitas consolidadas do grupo na Madeira,
 - aumento dos fluxos turísticos bilaterais entre a UE e o Brasil, uma vez que Portugal é o principal ponto de entrada de turistas brasileiros na Europa,
 - promoção de outras actividades conexas: transportes, operadores turísticos, etc.,
 - reforço das relações com o Mercosul, uma das principais prioridades da política externa da UE.
27. As autoridades portuguesas explicam que o projecto notificado não conduz a qualquer perda de postos de trabalho em Portugal, nem à deslocalização de actividades. A posição do grupo em Portugal é mesmo reforçada graças ao investimento notificado, uma vez que:
 - o beneficiário possui a grande maioria dos seus hotéis em Portugal e a aquisição de um hotel no Brasil não altera a situação de forma significativa,
 - o investimento no Brasil faz parte de uma estratégia de diversificação destinada a desenvolver e consolidar as actividades do beneficiário. A internacionalização do grupo aumenta os seus resultados e a sua competitividade na Europa,
 - graças à internacionalização, o grupo reforça a sua estrutura de gestão em Portugal, uma vez que mantém todas as suas funções de coordenação financeira, operacional e comercial em Portugal.
28. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um impacto positivo no sector do turismo em Portugal. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos suficientes sobre o impacto do projecto no sector do turismo em Portugal, em especial em termos de criação directa e/ou indirecta de emprego, repatriação de rendimentos e evolução da política de investimento do beneficiário em Portugal. A Comissão convida, por conseguinte, as autoridades portuguesas a apresentarem informações pormenorizadas e concretas sobre esta questão, a fim de permitir uma apreciação do eventual impacto positivo do projecto no sector do turismo em Portugal, bem como o seu efeito de coesão positivo.

Efeito sobre as condições comerciais na UE

29. As autoridades portuguesas alegam que o auxílio terá um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE, nomeadamente porque:
- o montante do auxílio é relativamente reduzido e corresponde apenas a 3,90 % do investimento elegível,
 - apesar de o grupo Pestana ser o maior grupo hoteleiro em Portugal, a sua quota de mercado em Portugal é apenas de 2 % e a sua quota de mercado na UE é, portanto, negligenciável,
 - no que diz respeito ao mercado brasileiro, os concorrentes do beneficiário têm quotas de mercado muito mais elevadas,
 - o projecto notificado constitui o primeiro investimento do beneficiário no Brasil e este hotel não aumenta de forma significativa a oferta local, não tendo afectado a posição relativa das empresas europeias já estabelecidas no Brasil nem a sua capacidade de atrair turistas,
 - o sector hoteleiro no Brasil é muito competitivo, tem um grau reduzido de concentração e tem crescido rapidamente nos últimos anos.
30. Portugal alega que o investimento é susceptível de ter um efeito limitado sobre as condições comerciais na UE. Contudo, as autoridades portuguesas não forneceram dados exactos e concretos que sustentem suficientemente este impacto limitado, por exemplo, sobre a evolução das quotas de mercado dos concorrentes do beneficiário no Brasil, sobre a estrutura do mercado hoteleiro brasileiro, etc.

Efeito de incentivo

31. Para que um auxílio tenha um efeito de incentivo, deve ser comprovado que foi apresentado um pedido de auxílio antes do início do investimento. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, mais de um ano antes de o beneficiário ter apresentado o pedido de concessão de auxílio ao abrigo do regime de auxílios estatais N667/1999 (em 31 de Janeiro de 2001). As autoridades portuguesas alegam que a proposta de participação do FCR no investimento, que se realizou em 24 de Maio de 1999 (antes do investimento) é prova suficiente de que este critério foi cumprido.
32. Todavia, nesta fase a Comissão duvida que esta proposta para a participação de uma empresa de capital de risco no investimento possa ser considerada como constituindo um pedido de concessão de auxílio estatal susceptível de justificar o seu efeito de incentivo.
33. O investimento realizou-se em Outubro de 1999, cerca de cinco anos e meio antes da notificação ter sido apresentada à Comissão. De acordo com as autoridades portuguesas, o facto de o investimento ter sido realizado sem o auxílio demonstra que o promotor estava confiante em

obter esse auxílio e que tinha que aproveitar esta oportunidade comercial. As autoridades portuguesas alegam que o beneficiário não deve ser penalizado pelo facto de ter demorado mais tempo a apresentar o pedido do que a executar o investimento. Referem igualmente as desvantagens e riscos excepcionais da operação, tais como a elevada volatilidade do real brasileiro e o facto de este ser o primeiro investimento da empresa no Brasil.

34. Contudo, nesta fase, a Comissão tem sérias dúvidas quanto ao facto de a empresa necessitar realmente do auxílio notificado para realizar o seu investimento. A Djebel é propriedade do maior grupo hoteleiro de Portugal. Desde 1999, a empresa expandiu a sua actividade no Brasil, onde actualmente possui cinco hotéis e se encontra entre as dez maiores cadeias hoteleiras, o que parece indicar que o investimento teria avançado mesmo sem a perspectiva do auxílio. Além disso, não é provável que um auxílio concedido agora para um investimento realizado há mais de seis anos tenha ainda qualquer relação prática com o investimento.
35. O projecto notificado não é o primeiro projecto de internacionalização do grupo Pestana, do qual a Djebel faz parte, que tinha já actividades em Moçambique. Afirma-se, por conseguinte, duvidoso que o auxílio fosse necessário para a realização da primeira experiência de internacionalização do grupo Pestana no Brasil.
36. Deste modo, a Comissão tem actualmente sérias dúvidas quanto a saber se a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e se pode ser considerado que o auxílio terá um efeito de incentivo.

O regime de auxílios estatais N667/1999

37. Durante esta primeira fase da investigação, a Comissão tomou conhecimento de um eventual problema com o regime ao abrigo do qual o presente projecto é notificado.
38. Após a Comissão ter aprovado o regime, Portugal adoptou o seu regulamento de execução ⁽¹⁾ sem notificação prévia à Comissão nos termos do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE. Este regulamento inclui uma disposição que permite a elegibilidade retroactiva dos custos relativos a projectos em relação aos quais foi recebido um pedido até 31 de Janeiro de 2001. No que diz respeito a estes projectos, as despesas incorridas após 1 de Julho de 1999 são consideradas elegíveis. Esta disposição poderá ser incompatível com o ponto 4.2 das Orientações relativas aos auxílios estatais com finalidade regional ⁽²⁾. As autoridades portuguesas justificam esta disposição com problemas técnicos no estabelecimento da estrutura organizacional do regime. Alegam que a disposição se destinava a beneficiar exclusivamente projectos para os quais fora apresentado um pedido de auxílio ao abrigo de outros regimes e antes do início dos respectivos investimentos. A Comissão prosseguirá a investigação desta questão através de um pedido de informações adicionais às autoridades portuguesas.

⁽¹⁾ Portaria n.º 687/2000, de 31 de Agosto, com a redacção que lhe foi dada pela Portaria n.º 243/2001, de 22 de Março.

⁽²⁾ JO C 74 de 10. 3. 1998, pp. 9-31.

Conclusão

39. Em conclusão, por agora não foi ainda demonstrado que a perspectiva do auxílio era necessária para desencadear o investimento e que o auxílio terá um efeito de incentivo. A Comissão também tem dúvidas quanto à medida em que o auxílio contribuirá para o desenvolvimento da actividade turística em Portugal, sem afectar negativamente as condições comerciais na UE. Por conseguinte, existem actualmente sérias dúvidas de que o auxílio facilitasse certas actividades económicas e pudesse, por conseguinte, ser isento na aceção do n.º 3, alínea c), do artigo 87.º do Tratado CE.

4. DECISÃO

40. Consequentemente, após ter examinado as informações fornecidas pelas autoridades portuguesas, a Comissão informa o Governo português da sua decisão de dar início ao procedimento previsto no n.º 2 do artigo 88.º do Tratado CE.
41. Tendo em conta as considerações anteriores, a Comissão notifica a Portugal para lhe apresentarem no prazo de um mês a contar da recepção da presente carta todos os docu-

mentos, informações e dados necessários para apreciar a compatibilidade do auxílio. Caso contrário, a Comissão adoptará uma decisão com base nos elementos de que dispõe. A Comissão solicita às autoridades competentes que transmitam imediatamente uma cópia da presente carta ao beneficiário potencial do auxílio.

42. A Comissão recorda a Portugal o efeito suspensivo do n.º 3 do artigo 88.º do Tratado CE e remete para o artigo 14.º do Regulamento (CE) n.º 659/1999 do Conselho, que prevê que qualquer auxílio ilegal poderá ser recuperado junto do beneficiário.
43. A Comissão comunica a Portugal que informará as partes interessadas através da publicação da presente carta e de um resumo da mesma no *Jornal Oficial da União Europeia*. Informará igualmente os interessados dos países da EFTA signatários do Acordo EEE mediante publicação de uma comunicação no suplemento EEE do *Jornal Oficial da União Europeia*, bem como o Órgão de Fiscalização da EFTA, através do envio de uma cópia da presente carta. As partes interessadas serão convidadas a apresentar as suas observações no prazo de um mês a contar da data de publicação da referida comunicação.»

STATSSTØTTE — FRANKRIG

Statsstøtte nr. C 9/2006 (ex NN 85/2005) — Fond til imødegåelse af økonomiske risici for fiskeri-
erhvervet

Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2

(2006/C 91/05)

(EØS-relevant tekst)

Ved brev af 8. marts 2006, der er gengivet på det autentiske sprog efter dette resumé, meddelte Kommissionen Frankrig, at den havde besluttet at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

Interesserede parter kan senest en måned efter offentliggørelsen af dette resumé og det efterfølgende brev sende deres bemærkninger til:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender
DG FISH/D/3 »Juridiske spørgsmål«
B-1049 Bruxelles
Fax (32-2) 295 19 42

Disse bemærkninger vil blive videresendt til Frankrig. Interesserede parter, der fremsætter bemærkninger til sagen, kan skriftligt anmode om at få deres navne hemmeligholdt. Anmodningen skal være begrundet.

RESUMÉ

Denne fond blev oprettet i april 2004 på initiativ af »Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit maritimes«. Ifølge tre aftaler mellem den franske stat og fonden er der ydet i alt 65 mio. EUR til fonden. Det fremgår af de tre aftaler, at disse beløb skal tilbagebetales med en rente på 4,45 % henholdsvis 1. november 2006, 1. maj 2007 og 1. juli 2007.

Denne fond har to formål: For det første at modvirke olieprissvingningerne gennem erhvervelse af optioner på futuresmarkeder for olie og for det andet at yde delvis kompensation for de store udgifter til fartøjernes brændstofforbrug, som de virksomheder, der er medlemmer af denne fond, har, når olieprisen når op over et bestemt beløb.

Når det gælder statsstøtte, må fonden betragtes fra to synsvinkler: dels når midlerne anvendes til at erhverve finansielle optioner på futuresmarkeder, dels når de anvendes til at yde kompensation for fartøjernes brændstofudgifter.

Erhvervelse af optioner på futuresmarkeder

I praksis kan finansieringen fra den franske stat betragtes som et kortfristet lån til en rente på 4,45 %. Kommissionen noterer sig, at fonden ikke har nogen fast ejendom, og at dens løsøre desuden er af ringe størrelse, da det udelukkende består af medlemmernes bidrag. En bank ville derfor aldrig have ydet et sådant lån.

Denne fond har således en økonomisk fordel sammenlignet med andre selskaber, der handler på de samme futuresmarkeder. Denne fordel udgør statsstøtte til fordel for fonden. Der

er ingen bestemmelse i EF-traktaten, som gør det muligt at betragte dette som foreneligt med fællesmarkedet.

De fiskerivirksomheder, som er medlemmer af fonden, kan opnå lavere priser på det brændstof, de køber. Det udgør støtte, som reducerer driftsomkostningerne for de virksomheder, der drager fordel af fonden. Ifølge punkt 3.7. i retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur er denne støtte, som tildeles, uden at der pålægges modtagerne nogen forpligtelser, uforenelig med fællesmarkedet.

Kompensation for en del af udgifterne til fartøjernes brændstofforbrug.

Ligesom ovenfor er det en støtte, som reducerer driftsomkostningerne for de virksomheder, der drager fordel af fonden. Ifølge punkt 3.7. i retningslinjerne for behandling af statsstøtte til fiskeri og akvakultur er denne støtte, som tildeles, uden at der pålægges modtagerne nogen forpligtelser, derfor også uforenelig med fællesmarkedet.

I henhold til artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 kan ulovligt udbetalt støtte kræves tilbagebetalt af støttemodtageren.

BREVETS ORDLYD

«La Commission a l'honneur d'informer le Gouvernement de la France qu'après avoir examiné les informations fournies par ses autorités sur la mesure citée en objet, elle a décidé d'ouvrir la procédure formelle d'examen prévue par l'article 93 [devenu 88], paragraphe 2, du traité CE et par le règlement (CE) n° 659/1999 du Conseil du 22 mars 1999 portant modalités d'application de cet article ⁽¹⁾).

⁽¹⁾ JO L 83 du 27.3.1999, p. 1.

1. PROCÉDURE

La Commission a eu connaissance de diverses informations relatives à l'existence d'un fonds destiné à compenser la hausse du carburant subie par les entreprises de pêche de France depuis l'année 2004. Selon ces informations, ce fonds, dénommé fonds de prévention des aléas à la pêche (ci-après FPAP), avait pour objectif annoncé de lisser les variations à court terme du prix du carburant à la pêche et a eu en pratique pour effet de permettre à ces entreprises de bénéficier d'un prix pour le carburant nettement inférieur au prix du marché. Il était apparemment prévu que ce fonds devait fonctionner uniquement grâce à des contributions des professionnels. Le principe de fonctionnement aurait été simple: le fonds aurait pris en charge la partie du coût du carburant supérieur à un prix de référence déterminé par litre (27 centimes semble-t-il pendant une certaine période) et, en contrepartie, les entreprises auraient apporté des contributions au FPAP quand le prix du carburant serait redescendu au-dessous de ce prix de référence. De cette manière, un équilibre aurait été atteint pour le financement du système sans qu'il y ait apport de fonds publics.

Cependant, étant donné que le prix de marché du carburant est toujours resté très largement au-dessus du prix de référence, la Commission a supposé que le fonctionnement du FPAP était possible seulement grâce à l'apport financier de l'État et que cet apport financier constituait une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Conformément à ce qui est prévu à l'article 10 du règlement (CE) n° 659/1999, la Commission a demandé à la France, à deux reprises, de lui fournir les informations relatives à ce fonds afin qu'elle puisse examiner s'il y avait effectivement présence d'aide d'État et, le cas échéant, si cette aide d'État était ou non compatible avec le marché commun. La France n'ayant pas répondu dans les délais impartis, la Commission a décidé, conformément au paragraphe 3 dudit article 10, de lui adresser une injonction de fournir les informations nécessaires à cet examen. Cette injonction, datée du 5 décembre 2005, a été notifiée à la France le 6 décembre 2005 avec un délai de réponse de trois semaines.

La France a répondu par courrier daté du 21 décembre 2005 et reçu à la Commission le 27 décembre. La Commission avait aussi reçu entre-temps, le 8 décembre 2005, un courrier de la France daté du 6 décembre.

Pour procéder à l'examen requis, la Commission a donc en sa possession les informations communiquées par ces deux courriers, datés des 6 et 21 décembre, ainsi que les documents joints à ces courriers.

Comme cela est indiqué ci-après (cf. paragraphe 3 "Appréciation"), la Commission n'a pas reçu toutes les informations qui lui auraient été nécessaires pour procéder à un examen exhaustif de cette mesure. Dans ces conditions, conformément à l'article 13 du règlement (CE) n° 659/1999, la présente décision d'ouverture de la procédure formelle d'examen est prise sur la base des renseignements disponibles.

2. DESCRIPTION

Le FPAP est constitué, conformément à la loi française du 21 mars 1884 modifiée par la loi du 12 mars 1920, sous forme de syndicat professionnel. Le projet de statuts a été approuvé par l'assemblée constitutive qui s'est tenue le 10 février 2004 et les statuts eux-mêmes portent la date du 9 avril 2004.

Selon ces statuts, ce syndicat est créé, pour une durée de 99 ans, à l'initiative de la Confédération de la Coopération, de la Mutualité et du Crédit Maritimes. Le siège est fixé à Paris, 24, rue du Rocher.

Les adhérents postulants doivent apporter la preuve que leur activité se trouve être impliquée dans la pêche; toutefois, le syndicat peut admettre en son sein toute autre personne prête à apporter son appui moral au syndicat sous réserve que l'effectif de cette catégorie d'adhérents ne dépasse pas 5 % du nombre des adhérents du syndicat. La France précise, dans son courrier du 6 décembre 2005, que le FPAP compte 2 013 adhérents et 2 385 navires représentant 30 % de la flotte française; 93,5 % des navires sont des navires de plus de 12 mètres.

L'article 2 des statuts indique que: *"Le syndicat a pour objet de développer des produits destinés à permettre aux entrepreneurs de pêche d'assurer la couverture des risques suivants: fluctuation des prix du gazole, pollution maritime ou risque sanitaire relatif à la pollution, fermeture des quotas ou réduction importante des possibilités de pêche, risque relatif au marché. Il prend le nom de Fonds de prévention des aléas pêche."*

La France a transmis les copies de trois conventions passées entre l'État et le FPAP et relatives à la mise en place d'avances remboursables par l'État en faveur de ce fonds. Ces avances sont versées par l'intermédiaire de l'Office national interprofessionnel des produits de la mer et de l'aquaculture (OFIMER). La première convention, datée du 12 novembre 2004, porte sur un montant de 15 millions d'EUR; la seconde, datée du 27 mai 2005, sur un montant de 10 millions d'EUR; la troisième, datée du 11 octobre 2005, sur un montant de 45 millions d'EUR. Selon ces trois conventions, c'est donc un montant de 65 millions d'EUR qui a été avancé au FPAP.

Selon l'article 1 de ces conventions, *"le FPAP fonctionne sur la base de cotisations versées par ses adhérents de façon à couvrir la mise en place de couvertures financières contre les aléas résultant des fluctuations des cours du pétrole et des frais de gestion qui en découlent"*.

Selon l'article 2 de la convention du 12 novembre 2004, *"l'avance de trésorerie a pour objet la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole à compter du 1er novembre 2004; cette avance pourra permettre l'acquisition sur les marchés à terme d'une option financière. Les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre au différentiel de prix constaté entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence pour le mois considéré"*. L'article 2 de la convention du 27 mai 2005 a une rédaction presque similaire: il prévoit, au lieu de la "mise en place" d'un mécanisme de couverture, la "poursuite" de ce mécanisme et il indique le 1er mars 2005 comme date à partir de laquelle la couverture pourra opérer pour l'avance versée dans le cadre de cette convention. Il en est de même pour la convention du 11 octobre 2005; l'article 2 prévoit que, pour l'avance versée, le fonds poursuit son activité de couverture *"... à compter du 1er juillet 2005 et au moins jusqu'au 31 décembre 2005 en achetant des options financières sur les marchés à terme, à concurrence de 17 centimes d'EUR/l."* Il est précisé que *"les compensations versées à l'adhérent du fonds doivent correspondre, au maximum, au différentiel de prix constaté entre le prix de 30 centimes d'EUR/l et le prix moyen mensuel de référence pour le mois considéré, si ce dernier est supérieur à 30 centimes d'EUR/l"*.

L'article 3 de ces conventions indique que les avances ne peuvent être versées par l'OFIMER qu'après fourniture de certaines pièces justificatives. Parmi ces pièces, doit figurer le procès-verbal de l'organe délibérant du FPAP détaillant l'utilisation qui sera faite de l'avance accordée par l'État. Par sa note datée du 6 décembre 2005, la France a confirmé que les montants indiqués, représentant un total de 65 millions d'EUR, ont été effectivement consentis au FPAP. Cette note précise que ces avances sont consenties *"afin d'assurer le fonctionnement du FPAP, dans les plus brefs délais, pour la période allant de novembre 2004 à fin décembre 2005"*.

Par ailleurs, le FPAP s'engage à tenir une comptabilité permettant de connaître, sur demande, l'utilisation des avances ainsi que l'affectation des ressources et des dépenses. Les pièces comptables doivent être conservées pendant dix ans.

L'article 4 fixe le taux d'intérêt qui affectera le remboursement de ces avances par le FPAP à l'OFIMER à 4,45 %. Le montant de 10 millions d'EUR faisant l'objet de la convention du 12 novembre 2004 devra être remboursé au plus tard le 1er novembre 2006; celui de 10 millions d'EUR objet de la convention du 27 mai 2005 au plus tard le 1er mai 2007 et celui de 45 millions d'EUR objet de la convention du 11 octobre 2005 au plus tard le 1er juillet 2007.

3. APPRÉCIATION

La Commission constate que le FPAP a un objet qui doit être considéré, au regard des aides d'État, d'une manière double.

En premier lieu, le FPAP a pour objet de permettre l'acquisition d'options financières sur les marchés à terme. Même si cela n'est pas explicitement précisé, les dits marchés à terme sont manifestement ceux du pétrole ou de ses produits dérivés. Il apparaît ainsi, que le FPAP, tout en étant constitué sous la forme d'un syndicat, agit sur ces marchés à terme en achetant et vendant des options, comme le ferait une société privée ordinaire active sur ce genre de marchés et fonctionnant selon les règles de l'économie de marché.

En second lieu, le FPAP a pour objet de verser aux entreprises de pêche adhérentes la différence entre le prix moyen mensuel de référence et le "prix maximal couvert" selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005 ou le prix de 30 centimes d'EUR par litre selon la convention du 11 octobre 2005. La fonction du FPAP correspond alors en pratique à une fonction de gestion des fonds en provenance de l'État afin de les répartir entre les entreprises de pêche adhérentes en fonction du carburant qu'elles ont acheté pour la conduite de leur activité de pêche.

3.1. Aide à l'acquisition d'options sur les marchés à terme

3.1.1. Existence d'une aide d'État

Les sociétés intervenant sur les marchés à terme des produits des matières premières sont ordinairement des sociétés privées fonctionnant selon les règles de l'économie de marché. Étant donné que le traité CE, selon son article 295, ne préjuge en rien le régime de la propriété dans les États membres, une société fonctionnant à partir de fonds d'origine publique peut théori-

quement intervenir de la même manière sur ces marchés à terme si son fonctionnement est conforme aux règles de l'économie de marché. Il convient donc d'apprécier si ces règles sont respectées ou non.

Le capital initial du FPAP est constitué des cotisations des adhérents. Celles-ci sont probablement d'un montant très modique. Aucune information communiquée à la Commission ne lui permet de penser que le montant global des cotisations aurait été suffisant pour permettre au FPAP d'intervenir sur un marché à terme sans apport de fonds extérieurs. Ces fonds extérieurs ont été fournis par l'État, au moyen des avances octroyées par l'intermédiaire de l'OFIMER, et constituent donc une partie de ces avances qui ont représenté, selon les informations communiquées par la France, 65 millions d'EUR.

La France n'a donné à la Commission aucune indication sur le montant des fonds engagés par le FPAP sur ces marchés à terme.

Par ailleurs, la Commission observe que la France n'a fourni aucune information lui permettant de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible.

Ces fonds doivent être remboursés avec un taux d'intérêt de 4,45 %. Cet apport de l'État correspond donc en pratique à un prêt accordé à ce taux.

La Commission constate que ce taux est supérieur au taux de référence utilisé par la Commission pour déterminer l'élément d'aide existant dans un prêt bonifié, taux de référence fixé à 4,43 % en 2004 ⁽²⁾ et à 4,08 % depuis le 1er janvier 2005 ⁽³⁾. Par conséquent, théoriquement, il pourrait ne pas y avoir d'aide d'État dans les avances consenties si celles-ci l'avaient été dans les conditions normales d'une économie de marché.

Or, la Commission observe que le FPAP, d'une part, ne possède apparemment aucun bien immobilier et que, d'autre part, ses biens mobiliers sont très réduits puisqu'ils sont constitués uniquement des cotisations des adhérents. Il n'y a aucune garantie que l'État puisse être remboursé par le FPAP. Pour cette raison, elle estime qu'une banque, dans les conditions normales d'une économie de marché, n'aurait jamais prêté les sommes en question au FPAP, voire seulement une partie de ces sommes, pour intervenir sur un marché à terme sans avoir suffisamment de garanties que les dites sommes lui seront remboursées. Par conséquent, ces avances de l'État représentent un avantage financier en faveur du FPAP accordé au moyen de ressources de l'État.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, la mise en place d'un mécanisme de couverture contre les fluctuations des cours internationaux du pétrole, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État ⁽⁴⁾.

Cet avantage financier comporte deux aspects: l'avantage en faveur du FPAP lui-même et l'avantage qu'en retirent, par voie de conséquence, les entreprises de pêche adhérentes.

⁽²⁾ JO C 307 du 17.12.2003, p. 11.

⁽³⁾ JO C 220 du 8.9.2005, p. 2.

⁽⁴⁾ Affaires C-482/99, France/Commission, arrêt de la Cour du 16 mai 2002 et C-345/02, Pearle BV, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

Avantage en faveur du FPAP lui-même

Le FPAP bénéficie d'un avantage financier par rapport aux autres sociétés intervenant sur les marchés à terme, qu'il s'agisse de sociétés habituellement actives sur ces marchés ou bien de sociétés étant ou pouvant être constituées de la même manière que le FPAP sous forme de syndicat professionnel dans les autres États membres, voire en France même.

Par conséquent, cet avantage financier affecte les échanges entre les États membres et fausse ou menace de fausser la concurrence. Pour cette raison, il constitue une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Avantage en faveur des entreprises de pêche

Les fonds en provenance de l'État dont bénéficie le FPAP favorisent les entreprises de pêche qui ont adhéré à ce syndicat parce qu'elles sont les seules à pouvoir bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Par conséquent, étant donné que les entreprises de pêche bénéficiaires sont en concurrence sur le marché communautaire avec d'autres entreprises, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec les produits de la pêche, ces fonds affectent les échanges entre les États membres et faussent ou menacent de fausser la concurrence.

Pour cette raison, cet avantage dont bénéficient les entreprises de pêche constitue aussi une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

3.1.2. Compatibilité avec le marché commun

3.1.2.1. Aide d'État en faveur du FPAP lui-même

Comme l'indiquent les conventions passées entre l'État et le FPAP, cette aide d'État a eu pour objet de permettre le démarrage des interventions du FPAP sur les marchés à terme du pétrole et de ses produits dérivés ainsi que leur poursuite. Il s'agit donc d'une aide au fonctionnement du FPAP.

Il convient d'apprécier si cette aide au fonctionnement en faveur du FPAP peut être considérée comme compatible avec le marché commun.

Selon l'article 87, paragraphes 2 et 3, du traité, certaines catégories d'aide sont ou peuvent être considérées comme compatibles avec le marché commun. Il convient d'examiner si cette aide au fonctionnement du FPAP peut entrer dans l'une de ces catégories.

La Commission observe d'abord que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire. La Commission rappelle que les fluctuations du cours du pétrole sont inhérentes à l'activité économique normale et ne peuvent pas être considérées comme un événement extraordinaire au sens de l'article 87 du traité. Cette aide ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Ensuite, la Commission observe qu'aucune des lignes directrices qu'elle a adoptées pour l'analyse des aides d'État ne s'applique au présent régime d'aide.

Cette aide ne peut pas non plus être considérée comme compatible avec le marché commun sur la base d'une application directe du paragraphe 3 du même article, avec les différents cas de figure qui y sont prévus.

En effet, il ne s'agit manifestement pas d'une aide destinée à favoriser le développement économique de régions dans lesquelles le niveau de vie est anormalement bas ou dans lesquelles sévit un grave sous-emploi (cas prévu au sous-paragraphe a). Cette aide a pour but de permettre au FPAP d'intervenir sur les marchés à terme pertinents. Elle n'a donc pas de rapport avec les aides visées à ce sous-paragraphe a).

D'autre part, le FPAP ne peut pas être considéré comme un projet important d'intérêt européen ou comme une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre (cas prévus au sous-paragraphe b). En effet, le FPAP est spécifiquement français et les autres États membres n'ont pas exprimé l'intention d'instituer des fonds du même genre; la dimension européenne de ce fonds fait par conséquent défaut. Quant à considérer qu'il s'agit d'une aide destinée à remédier à une perturbation grave de l'économie d'un État membre, la Commission pourrait, à première vue, envisager d'adopter une telle position puisque la hausse du prix du carburant a entraîné une perturbation avérée de la situation du secteur de la pêche. Cependant, tout en notant que le FPAP ne concerne qu'un seul secteur d'activité économique alors que différents secteurs sont touchés par la hausse du prix du pétrole, la Commission a toujours considéré qu'il n'appartient pas aux autorités publiques d'intervenir financièrement contre cette hausse du pétrole; leur rôle doit au contraire consister notamment à mener des politiques d'incitation envers les entreprises afin qu'elles s'adaptent aux nouvelles conditions économiques créées par cette hausse. C'est pourquoi une aide ayant pour seul objectif d'intervenir sur les marchés à terme pertinents ne correspond pas à l'objectif souhaité.

En outre, l'existence du FPAP ne peut pas, par elle-même, répondre à la condition du sous-paragraphe c), qui prévoit que peuvent être compatibles avec le marché commun les aides destinées à faciliter le développement de certaines activités ou de certaines régions économiques quand elles n'altèrent pas les conditions des échanges dans une mesure contraire à l'intérêt commun. En effet, aucun élément n'indique que le développement ou l'accroissement d'une activité d'intervention sur les marchés à terme du pétrole est souhaitable. En outre, cette activité n'est pas liée à une région économique. C'est pourquoi cette aide ne peut pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu de ce sous-paragraphe c).

Enfin, cette catégorie d'aide ne figure pas parmi les catégories d'aide qui seraient considérées comme compatibles avec le marché commun par décision du Conseil adoptée conformément au sous-paragraphe e).

3.1.2.2. Aide en faveur des entreprises de pêche

Comme pour l'aide en faveur du FPAP, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, celle-ci doit être analysée à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture ⁽⁵⁾, dites ci-après lignes directrices.

Comme cela est indiqué ci-dessus (cf. paragraphe 3.1.1), cette aide permet aux entreprises de pêche ayant adhéré au syndicat de bénéficier des prix préférentiels obtenus pour le carburant à partir des options acquises sur les marchés à terme.

Cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production. Elle n'est assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires. Elle entre dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices qui indique que *“les aides d'État qui sont octroyées sans être assorties d'une quelconque obligation pour les bénéficiaires de répondre aux objectifs de la politique commune de la pêche et qui sont destinées à améliorer la situation des entreprises et à accroître leur trésorerie ou dont les montants sont fonction de ... ou des moyens de production et qui ont pour effet de diminuer les coûts de production ou d'améliorer les revenus du bénéficiaire sont, en tant qu'aides au fonctionnement, incompatibles avec le marché commun...”*.

3.2. Compensation pour l'achat de carburant par les entreprises de pêche

3.2.1. Existence d'une aide d'État

Comme cela est décrit ci-dessus (cf. paragraphe 2 “Description”), le FPAP, grâce aux fonds avancés par l'État, prend en charge la différence de prix existant, selon les conventions des 12 novembre 2004 et 27 mai 2005, entre le “prix maximum couvert” et le prix moyen mensuel de référence et, selon la convention du 11 octobre 2005, entre 30 centimes d'EUR par litre et le prix moyen mensuel de référence.

Par conséquent, les avances qui sont consenties par l'État au FPAP et qui permettent la prise en charge d'une partie des coûts supportés par les entreprises de pêche adhérant au FPAP procurent un avantage à ces entreprises. La position de ces entreprises se trouve donc renforcée par rapport aux entreprises se trouvant en concurrence sur le marché communautaire avec ces entreprises de pêche, qu'il s'agisse d'autres entreprises de pêche ou bien d'entreprises d'autres secteurs d'activité économique dont les produits sont en concurrence avec elles.

En outre, étant donné que les trois conventions passées entre l'État et le FPAP prévoient expressément que les fonds publics versés ont pour objet, entre autres, de verser aux adhérents du FPAP la différence, pour le carburant utilisé, entre le prix maximum couvert et le prix moyen mensuel de l'indice de référence, la Commission considère que cet avantage est imputable à l'État ⁽⁶⁾.

Par conséquent, ces fonds de l'État dont bénéficie le FPAP pour prendre partiellement en charge le coût du carburant utilisé par les navires de pêche constituent une aide d'État au sens de l'article 87 du traité CE.

Comme pour l'acquisition d'options sur les marchés à terme, la Commission observe que la France n'a donné à la Commission aucune indication sur la partie des 65 millions d'EUR avancés par l'État qui ont servi à prendre en charge partiellement le coût du carburant. De la même manière, la France n'a fourni aucune information sur le fait de savoir si les trois avances déjà consenties sont les seules qui le seront ou bien si le versement de nouvelles avances est possible ou déjà prévu.

3.2.2. Compatibilité avec le marché commun

Comme pour l'avantage dont bénéficient les entreprises de pêche par le moyen de l'acquisition d'options par le FPAP sur les marchés à terme, la Commission observe que cette aide n'est pas destinée à remédier à des dommages causés par un événement extraordinaire et ne peut donc pas être considérée comme compatible avec le marché commun en vertu du paragraphe 2, sous-paragraphe b), de l'article 87 du traité CE.

Etant donné qu'il s'agit d'une aide aux entreprises de pêche, elle doit également être analysée, comme ci-dessus, à la lumière des lignes directrices pour l'examen des aides d'État destinées aux secteurs de la pêche et de l'aquaculture.

Comme pour l'aide résultant de l'acquisition d'options sur les marchés à terme, cette aide a pour effet de diminuer les coûts de production.

De ce fait, elle entre aussi dans la catégorie des aides au fonctionnement visées au paragraphe 3.7 des lignes directrices. Elle n'est non plus assortie d'aucune obligation de la part des bénéficiaires.

4. CONCLUSION

En conséquence, il existe, à ce stade de l'évaluation préliminaire telle qu'elle est prévue à l'article 6 du règlement (CE) n° 659/1999, des doutes sérieux sur la compatibilité de cette mesure d'aide avec le marché commun, tant en ce qui concerne l'aide en faveur du FPAP que l'aide en faveur des entreprises de pêche.

À la lumière des considérations qui précèdent, la Commission, agissant dans le cadre de la procédure prévue à l'article 88, paragraphe 2, du Traité CE, demande à la France de lui présenter ses observations et de lui fournir tous les renseignements nécessaires pour apprécier l'aide en cause, dans un délai d'un mois à compter de la réception de la présente lettre.

Par la présente, la Commission avise la France qu'elle informera les intéressés par la publication de la présente lettre et d'un résumé de celle-ci au *Journal Officiel de l'Union européenne*. Elle informera également les intéressés dans les pays de l'AELE signataires de l'accord EEE par la publication d'une communication dans le supplément EEE du Journal Officiel, ainsi que l'autorité de surveillance de l'AELE en leur envoyant une copie de la présente. Tous les intéressés susmentionnés seront invités à présenter leurs observations à compter d'un mois à compter de la date de cette publication.»

⁽⁵⁾ JO C 229 du 14.9.2004, p. 5.

⁽⁶⁾ Affaire C-345/02, Commission/France, arrêt de la Cour de justice du 15 juillet 2004.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4114 — Lottomatica/GTECH)

(2006/C 91/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 7. april 2006 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Lottomatica SpA (»Lottomatica«, Italien), der kontrolleres af De Agostini SpA (»De Agostini«, Italien), gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele GTECH Holdings Corporation (»CTECH«, USA).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— Lottomatica: aktiv inden for lotto- og spillesektoren samt automatisk betalingsservice i Italien,

— De Agostini: aktiv inden for medier, forlagsvirksomhed, finans og forsikring,

— GTECH: aktiv inden for spillesektoren og automatisk betalingsservice på verdensplan.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4114 — Lottomatica/GTECH sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post til følgende adresse:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber
Generaldirektoratet for Konkurrence
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/COMP/M.4121 — Allianz Group/Sofinim/United Broadcast Facilities)

(2006/C 91/07)

(EØS-relevant tekst)

Den 22. marts 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor,
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4121. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4172 — Barclays/Tuja)

(2006/C 91/08)

(EØS-relevant tekst)

Den 30. marts 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4172. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4130 — ENI/Grupo Amorim/CGD/GALP)

(2006/C 91/09)

(EØS-relevant tekst)

Den 24. marts 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4130. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4087 — Eiffage/Macquarie/APRR)

(2006/C 91/10)

(EØS-relevant tekst)

Den 15. februar 2006 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://europa.eu.int/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32006M4087. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://europa.eu.int/eur-lex/lex>)
-

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

- om forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2005) 230 endelig)
- om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) (KOM(2005) 236 endelig)
- om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om adgang til anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (KOM(2005) 237 endelig)

(2006/C 91/11)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, særlig artikel 41, og

som henviser til Kommissionens anmodning om udtalelse, jf. artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001, modtaget den 17. juni 2005,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. INDLEDNING

1.1. Baggrund

Schengen-informationssystemet (SIS) er et omfattende it-system i EU, der er indført som en kompensationsforanstaltning efter afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser inden for Schengen-området. SIS gør det muligt for medlemsstaternes kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, der anvendes ved kontrol af personer og genstande ved de ydre grænser eller

på medlemsstaternes territorier samt ved udstedelse af visa og opholdstilladelser.

Schengen-konventionen, der var en regeringsaftale, trådte i kraft i 1995. SIS, som er en del af Schengen-konventionen, blev senere integreret i EU-rammerne ved Amsterdam-traktaten.

En ny »anden generation« af Schengen-informationssystemet (SIS II) vil erstatte det nuværende system, således at Schengen-området kan udvides til de nye medlemsstater. SIS II vil også indføre nye funktioner i systemet. De Schengen-bestemmelser, der er udarbejdet inden for rammerne af regeringskonferencer, vil blive fuldt omdannet til klassiske instrumenter i EU-retten.

Den 1. juni 2005 forelagde Europa-Kommissionen tre forslag om indførelse af SIS II. Der er tale om:

- et forslag til forordning baseret på afsnit IV i EF-traktaten (visum-, asyl-, indvandrings- og andre politikker vedrørende personers frie bevægelighed), som omfatter SIS II-aspekterne under første søjle (indvandring), i det følgende benævnt »den foreslåede forordning«

- et forslag til afgørelse baseret på afsnit VI i EU-traktaten (politimæssigt og retligt samarbejde i straffesager), som omfatter SIS's anvendelse til formål under tredje søjle, i det følgende benævnt »den foreslåede afgørelse«

- et forslag til forordning baseret på afsnit V (transport) om især adgangen til SIS-data for de myndigheder, der har ansvaret for køretøjsregistrering; dette forslag behandles særskilt (jf. punkt 4.6).

Det skal i denne forbindelse nævnes, at Kommissionen i løbet af de kommende måneder vil udsende en meddelelse om interoperabilitet og øget synergi mellem EU's informationssystemer (SIS, VIS og Eurodac).

SIS II består af en central database, der kaldes »det centrale Schengen-informationssystem« (CS-SIS), hvis operationelle forvaltning Kommissionen står for, og som er forbundet med nationale adgangspunkter for hver medlemsstat (NI-SIS). SIRENE-myndighederne sørger for udvekslingen af alle supplerende oplysninger (oplysninger forbundet med indberetninger i SIS II, som ikke lagres i SIS II).

Medlemsstaterne indsender data til SIS II om personer, der er eftersøgt med henblik på anholdelse, overgivelse eller udlevering, personer, der er eftersøgt med henblik på retsforfølgning, personer, der skal under overvågning eller underkastes særlig kontrol, personer, der skal nægtes indrejse ved de ydre grænser og forsvundne eller stjålne genstande. Et sæt oplysninger, der kaldes »indberetninger«, som indlæses i SIS II, gør det muligt for de kompetente myndigheder at identificere en person eller en genstand.

SIS II udvikler nye karakteristika: bredere adgang til SIS (Europol, Eurojust, offentlige anklagere, køretøjsregistreringsmyndigheder), sammenkobling af indberetninger, indsættelse af nye datakategorier, herunder biometriske data (fingeraftryk og fotografier) samt en teknisk platform, der er fælles med visuminformationssystemet. Disse nye elementer har i mange år givet anledning til diskussioner om en forskydning i formålet med SIS fra et kontrolinstrument hen imod et indberetnings- og efterforskningssystem.

1.2. General vurdering af forslagene

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udtrykker sin tilfredshed med, at han er blevet hørt på grundlag af artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001. I betragtning af den obligatoriske karakter af artikel 28, stk. 2, bør denne udtalelse imidlertid nævnes i præmblen til teksterne.
 2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse hilser forslagene velkommen af flere årsager. Den omstændighed at en mellemstatslig struktur omdannes til instrumenter i EU-retten har flere positive konsekvenser: den retlige værdi af SIS II-reglerne præciseres, Domstolen får kompetence vedrørende fortolkningen af retsakten under første søjle), Europa-Parlamentet bliver i det mindste delvis inddraget (omend lidt sent i processen).
 3. Med hensyn til indholdet vedrører en betydelig del af forslagene regler om databeskyttelse, hvoraf nogle velkomne forbedringer sammenlignet med den nuværende situation. Man kan især nævne foranstaltningerne til fordel for ofre for identitetstyveri, udvidelsen af forordning 45/2001 til at omfatte Kommissionens databehandlingsaktiviteter under afsnit VI, en bedre definition af grundene til at indberette personer med henblik på nægtelse af indrejse.
 4. Det er også klart, at man har været meget omhyggelig med udarbejdelsen af forslagene; de er komplekse, men dette afspejler kompleksiteten af det system, de omhandler. De fleste af bemærkningerne i denne udtalelse tager sigte på at præcisere eller supplere bestemmelserne, men de kræver ikke en fuldstændig omredigering.
- Til trods for denne positive helhedsvurdering er der imidlertid visse forbehold især med hensyn til følgende:
1. Det er i mange henseender vanskeligt at vide, hvad der er hensigten bag teksten; det er højst beklageligt, at den ikke er ledsaget af en begrundelse. På grund af disse dokumenters meget komplekse karakter må en begrundelse betragtes som en basal nødvendighed. Mangelen derpå betyder, at læseren i nogle tilfælde ikke har andre muligheder end at gætte.
 2. Desuden må man beklage, at der ikke er foretaget en konsekvensanalyse. Dette kan ikke begrundes med, at første udgave af systemet allerede er på plads, da der er betydelige forskelle mellem de to udgaver. Virkningen af indførelsen af biometriske oplysninger burde bl.a. være tænkt bedre igennem.
 3. Rammen for den retlige databeskyttelse er meget kompleks; den er baseret på en kombineret anvendelse af *lex generalis* og *lex specialis*. Det bør sikres, at den eksisterende databeskyttelsesramme i direktiv 95/46/EF og forordning 45/2001 forbliver i kraft i fuld udstrækning, selv når der udvikles særlig lovgivning. Den kombinerede anvendelse af forskellige juridiske instrumenter bør hverken føre til forskelle mellem de nationale ordninger med hensyn til grundlæggende aspekter eller til sænkning af det nuværende databeskyttelsesniveau.
 4. Det forhold, at mange nye myndigheder, der ikke har noget med det oprindelige »formål om kontrol med personer og genstande« at gøre, får adgang, bør ledsages af strengere garantier.
 5. Forslagene er i betydeligt omfang baseret på andre retsakter, som fortsat er under udarbejdelse (somme tider endnu ikke foreslået). Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse forstår, at det er vanskeligt at lovgive på et komplekst område, der er under konstant udvikling; under hensyn til konsekvenserne for de berørte personer og til den retlige usikkerhed, som det skaber, finder han imidlertid dette uacceptabelt.
 6. Der er en del uklarhed i kompetencefordelingen mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Klarhed er altafgørende og det er ikke kun nødvendigt for at systemet kan fungere smidigt, men også et grundlæggende krav for at sikre et omfattende tilsyn med systemet.

1.3. Udtalelsens struktur

Udtalelsen er struktureret således: Den præciserer først den retlige ramme for SIS II. Den omtaler derefter beskrivelsen af formålet med SIS II og de elementer, der adskiller sig væsentligt fra det nuværende system. Punkt 5 indeholder bemærkninger til Kommissionens og medlemsstaternes respektive roller i forbindelse med driften af SIS II. Punkt 6 vedrører de registrerede rettigheder, mens punkt 7 vedrører det nationale tilsyn og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses tilsyn samt samarbejdet mellem de tilsynsførende. Punkt 8 indeholder nogle bemærkninger og mulige ændringer vedrørende sikkerhed; punkt 9 og 10 handler om henholdsvis komitologi og interoperabilitet. Endelig fremhæver en oversigt over konklusionerne de vigtigste konklusioner for hvert punkt.

2. DEN RELEVANTE RETLIGE RAMME

2.1. Den relevante databeskyttelsesramme for SIS II

Forslagene henviser til direktiv 95/46/EF, konvention 108 og forordning 45/2001 som deres retlige databeskyttelsesramme. Andre instrumenter er også relevante.

For at gøre denne kontekst klarere og minde om de vigtigste referencepunkter for vor undersøgelse, er det hensigtsmæssigt at nævne følgende:

- Respekt for privatlivet har været sikret i Europa, lige siden Europarådet i 1950 vedtog konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (i det følgende benævnt »EMRK«). Artikel 8 i EMRK omhandler »ret til respekt for privatliv og familieliv«.

I henhold til artikel 8, stk. 2, må ingen offentlig myndighed gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker »i overensstemmelse med loven« og er »nødvendigt i et demokratisk samfund« for at beskytte vigtige interesser. I Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis har disse betingelser ført til, at der er opstillet yderligere krav med hensyn til kvaliteten af retsgrundlaget for sådanne indgreb, foranstaltningernes proportionalitet og nødvendigheden af relevant beskyttelse mod misbrug.

- Retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger er senere blevet fastlagt i artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Ifølge charterets artikel 52 anerkendes det, at disse rettigheder kan begrænses på samme betingelser som dem, der gælder i henhold til artikel 8 i EMRK.

- Det hedder i artikel 6, stk. 2, i EU-traktaten, at Unionen respekterer de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved EMRK.

De tre tekster, der udtrykkeligt finder anvendelse på SIS II-forslagene, er følgende:

- Med Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger (i det følgende benævnt »konvention 108«) er der udviklet grundlæggende principper for beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med behandling af personoplysninger. Alle medlemsstaterne har ratificeret konvention 108. Den finder også anvendelse på aktiviteter, der udføres på det politimæssige og det retlige område. Konvention 108 er for øjeblikket den databeskyttelsesordning, der gælder for SIS-konventionen, sammen med anbefaling nr. R (87) 15 af 17. september 1987 fra Europarådets Ministerudvalg om politiets brug af personoplysninger.

- Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31). Dette direktiv benævnes i det følgende »direktiv 95/46/EF«. Det bør noteres, at den nationale lovgivning til gennemførelse af direktivet i de fleste af medlemsstaterne også omfatter databehandling på det politimæssige og det retlige område.

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8, s.1). Denne forordning benævnes i det følgende »forordning nr. 45/2001«.

Fortolkningen af direktiv 95/46/EF og forordning 45/2001 må delvis afhænge af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis i henhold til EMRK. Med andre ord skal direktivet og forordningen, i det omfang de omhandler behandling af personoplysninger, der vil kunne krænke de grundlæggende frihedsrettigheder, navnlig retten til privatliv, fortolkes med udgangspunkt i de grundlæggende frihedsrettigheder. Dette følger også af EF-Domstolens retspraksis ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Det kan i denne forbindelse være nyttigt at henvise til Domstolens dom i Österreichischer Rundfunk m.fl. (forenede sager C-465/00, C-138/01 og C-139/01, dom af 20. maj 2003, Domstolens plenum, (2003) Sml. I-4989). Domstolen tog stilling til en østrigsk lov, der gjorde det muligt at videregive lønoplysninger om offentligt ansatte til den østrigske rigsrevision og derefter offentliggøre disse oplysninger. Domstolen opstiller i sin dom på grundlag af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention en række kriterier, der skal gælde for anvendelsen af direktiv 95/46/EF, for så vidt dette direktiv tillader visse begrænsninger i retten til privatlivets fred.

Kommissionen udsendte den 4. oktober 2005 et »forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde«⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »udkastet til rammeafgørelse«). Denne rammeafgørelse skal erstatte konvention 108 som referencelovgivning for udkastet til afgørelse om SIS II, hvilket sandsynligvis vil have indvirkning på databeskyttelsesordningen i denne forbindelse (jf. 2.2.5).

2.2. SIS II: den retlige ordning for databeskyttelse

2.2.1. Generelle bemærkninger

Det nødvendige retlige grundlag for forvaltningen af SIS II består af særskilte instrumenter; som angivet i betragtningerne påvirker dette »ikke imidlertid princippet om, at SIS II udgør ét enkelt informationssystem, der skal fungere som sådant. Visse bestemmelser i disse instrumenter bør derfor være identiske«.

De to dokumenters struktur er i det store og hele den samme, idet kapitel I-III næsten er identiske. Det forhold, at SIS II skal ses som et enkelt informationssystem med to forskellige retsgrundlag afspejles også i den — temmelig komplekse — databeskyttelsesordning.

Databeskyttelsesordningen fastlægges delvis i selve forslagene som en »*lex specialis*« suppleret med en særskilt referencelovgivning (»*lex generalis*«) for hver enkelt sektor (Kommissionen, medlemsstaterne i første søjle, medlemsstaterne i tredje søjle).

Denne struktur rejser spørgsmålet om, hvordan særlige regelsæt forholder sig til den generelle ret. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anser i dette tilfælde den særlige regel for at være en anvendelse af den generelle regel.

Som følge heraf skal *lex specialis* altid være i overensstemmelse med *lex generalis*; den uddyber (specificerer eller udvider) *lex generalis*, men opfattes ikke som en undtagelse herfra. Med hensyn til spørgsmålet om, hvilken regel der skal anvendes i bestemte tilfælde, er princippet, at *lex specialis* gælder først; men når den ikke siger noget eller er uklar, skal der henvises til *lex generalis*.

Med denne struktur er der tre forskellige kombinationer af *lex generalis* og *lex specialis*. De kan sammenfattes således:

2.2.2. Den ordning, der gælder for Kommissionen

Når Kommissionen er involveret, finder forordning 45/2001 anvendelse, herunder også Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses rolle, uanset om aktiviteterne udføres inden for rammerne af første (den foreslåede forordning) eller tredje søjle (den foreslåede afgørelse). Betragtning 21 i den foreslåede

afgørelse fastsætter, at »forordning (EF) nr. 45/2001 (...) finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger, når denne behandling sker i forbindelse med gennemførelsen af aktiviteter, der helt eller delvis falder ind under fællesskabsretten. En del af behandlingen af personoplysninger i SIS II falder ind under fællesskabsretten.«

Der er praktiske årsager hertil: det ville faktisk være meget vanskeligt, for så vidt angår Kommissionen, at afgøre, om dataene behandles inden for rammerne af aktiviteter, der falder ind under lovgivning i første eller tredje søjle.

Desuden giver det ikke blot mere mening set ud fra et praktisk synspunkt at anvende ét juridisk instrument på alle Kommissionens aktiviteter i forbindelse med SIS II, det forbedrer også sammenhængen (idet det i overensstemmelse med betragtning 21 i den foreslåede forordning sikrer »en sammenhængende og ensartet anvendelse af reglerne for beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og friheder for så vidt angår behandling af personoplysninger«). Derfor er Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse tilfreds med Kommissionens erkendelse af, at forordning 45/2001 finder anvendelse på alle Kommissionens databehandlingsaktiviteter under SIS II.

2.2.3. Den ordning, der gælder for medlemsstaterne

Situationen er mere kompleks for medlemsstaternes vedkommende. Behandlingen af personoplysninger i henhold til den foreslåede forordning reguleres af selve den foreslåede forordning samt direktiv 95/46/EF. Betragtning 14 i den foreslåede forordning gør det meget klart, at direktivet skal betragtes som *lex generalis*, mens SIS II-forordningen er *lex specialis*. Dette har nogle konsekvenser, som præciseres i det følgende.

Med hensyn til den foreslåede afgørelse er det juridiske instrument for databeskyttelse, der henvises til (*lex generalis*), konvention 108, hvilket kan medføre stor forskel mellem databeskyttelsesordningerne under første og tredje søjle på visse punkter.

2.2.4. Virkningen på databeskyttelsesniveauet

Som generel bemærkning til denne databeskyttelsesarkitektur understreger Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse følgende:

— Anvendelsen af den foreslåede forordning som *lex specialis* for direktiv 95/46/EF (og tilsvarende af den foreslåede afgørelse som *lex specialis* for konvention 108) må aldrig medføre en sænkning af det databeskyttelsesniveau, der sikres med direktivet eller konventionen. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vil fremsætte henstillinger herom (se f.eks. klageadgang).

⁽¹⁾ (KOM(2005) 475 endelig).

— På samme måde kan den kombinerede anvendelse af juridiske instrumenter ikke medføre, at det databeskyttelsesniveau, der sikres i den nuværende Schengen-konvention, sænkes (se f.eks. bemærkningerne i det følgende til artikel 13 i direktiv 95/46/EF).

— Anvendelsen af to forskellige instrumenter må, selv om det er nødvendigt på grund af EU-retten, ikke medføre uberettigede forskelle mellem databeskyttelsen af de berørte personer alt efter den type data, der behandles om dem. Dette skal undgås i så vidt omfang som muligt. Det vil i henstillingerne i det følgende også blive forsøgt at forbedre sammenhængen så meget som muligt (se f.eks. de nationale tilsynsmyndigheders beføjelser).

— Den retlige ramme er så kompleks, at det meget vel kan føre til en vis forvirring ved den praktiske anvendelse. Det er i nogle tilfælde vanskeligt at se, hvordan *lex generalis* og *lex specialis* forholder sig til hinanden, og det ville være nyttigt at afklare dette i forslagene. I denne komplekse retlige sammenhæng er det forslag, som Den Fælles Tilsynsmyndighed for Schengen fremsætter i sin udtalelse vedrørende det foreslåede retsgrundlag for SIS II (27. september 2005) om at udvikle et »vadamecum« med en liste over alle de rettigheder, der eksisterer i forbindelse med SIS II og med et klart hierarki for den gældende lovgivning, meget nyttigt.

Som konklusion vil denne udtalelse stræbe mod at sikre et højt niveau af databeskyttelse, sammenhæng og klarhed for at give den registrerede den nødvendige retssikkerhed.

2.2.5. Virkningen af udkastet til rammeafgørelse på databeskyttelsen i tredje søjle

Konvention 108 vil som referenceinstrument for databeskyttelse for udkastet til afgørelse om SIS II blive erstattet med rammeafgørelsen om databeskyttelse i tredje søjle⁽¹⁾. Dette nævnes ikke i forslaget, men følger af den foreslåede rammeafgørelse. Artikel 34, stk. 2, har følgende ordlyd: »Alle henvisninger til Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger læses som en henvisning til denne rammeafgørelse.« Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vil i løbet af de kommende uger udsende en udtalelse om udkastet til rammeafgørelse og vil ikke analysere indholdet i detaljer i denne udtalelse. Hvor anvendelsen af rammeafgørelsen vil kunne have en betydelig virkning på databeskyttelsesordningen for SIS II, vil dette dog blive nævnt.

⁽¹⁾ Den vil også erstatte den generelle databeskyttelsesordning i Schengen-konventionen (artikel 126-130 i Schengen-konventionen). Denne ordning gælder ikke for SIS.

2.2.6. Anvendelsen af artikel 13 i direktiv 95/46/EF og artikel 9 i konvention 108

Artikel 13 i direktiv 95/46/EF og artikel 9 i konvention 108 giver medlemsstaterne mulighed for at træffe lovmæssige foranstaltninger med henblik på at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, de har indført, hvis en sådan begrænsning er en nødvendig foranstaltning af hensyn til andre vigtige interesser (f.eks. statens sikkerhed, forsvaret, den offentlige sikkerhed)⁽²⁾.

Betragtningerne i både den foreslåede forordning og den foreslåede afgørelse nævner, at medlemsstaterne kan anvende denne mulighed, når de gennemfører forslagene på nationalt plan. To krav skal i så tilfælde være opfyldt: anvendelsen af artikel 13 i direktiv 95/46/EF skal være i overensstemmelse med artikel 8 i EMRK og må ikke medføre en svækkelse af de nuværende databeskyttelsesordning.

Dette er endnu vigtigere i forbindelse med SIS II, da systemet skal have en forudsigelig karakter. Da medlemsstaterne udveksler oplysninger, skal der være mulighed for rimeligt sikkert at vide, hvordan de vil blive behandlet på nationalt plan.

Der er især ét problematisk element i denne forbindelse, hvor forslagene ville føre til en sænkning af det nuværende databeskyttelsesniveau. Artikel 102 i Schengen-konvention omhandler et system, hvor anvendelsen af oplysninger er strengt reguleret og begrænset, selv i den nationale lovgivning (»Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1-4 skal betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den pågældende kontraherende parts nationale lovgivning«). Både direktiv 95/46/EF og konvention 108 fastsætter imidlertid, at der kan indføres undtagelser fra bl.a. princippet om formålsbegrænsning i den nationale lovgivning. Hvis dette sker, vil systemet ikke være i overensstemmelse med det nuværende system i Schengen-konventionen, hvor den nationale lovgivning ikke kan fravige kerneprincippet om begrænsning af formål og anvendelse.

Vedtagelsen af rammeafgørelsen vil ikke ændre dette: problemet er snarere at bevare et strengt formålsbegrænsningsprincip ved behandling af SIS II-oplysninger end at sikre, at oplysninger behandles i overensstemmelse med rammeafgørelsen.

⁽²⁾ En medlemsstat, der anvender denne mulighed for at begrænse rettigheder, kan som allerede nævnt kun gøre dette i overensstemmelse med artikel 8 i EMRK.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse foreslår, at der i SIS II-forslagene (dvs. artikel 21 i den foreslåede forordning og artikel 40 i den foreslåede afgørelse) indsættes en bestemmelse med samme virkning som den nuværende artikel 102, stk. 4, i Schengen-konventionen, idet den begrænser medlemsstaternes mulighed for at indføre anvendelser af data, som ikke forekommer i SIS II-teksterne. En anden mulighed for udtrykkeligt i den foreslåede afgørelse og den foreslåede forordning at begrænse rækkevidden af de undtagelser, der kan anvendes i henhold til artikel 13 i direktivet eller artikel 9 i konventionen, vil være f.eks. at fastsætte, at medlemsstaterne kun kan begrænse retten til adgang og information, men ikke principperne om datakvalitet.

3. FORMÅL

Ifølge artikel 1 i de to dokumenter (»Oprettelse af SIS II og generelle mål») oprettes SIS II »for at sætte medlemsstaternes kompetente myndigheder i stand til at samarbejde ved at udveksle oplysninger med henblik på at kontrollere personer og genstande«, og det »bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau i et område uden kontrol ved de indre grænser mellem medlemsstaterne.«

Formålet med SIS II er formuleret temmelig generelt; ovennævnte bestemmelser er ikke i sig selv en præcis angivelse af, hvad der er omfattet af (menes med) dette mål.

Formålet med SIS II synes at være meget bredere end formålet med det nuværende SIS som fastsat i artikel 92 i Schengen-konventionen, som især henviser til »(...) adgang til indberetninger om personer og genstande til brug for grænsekontrollen og for anden politi- og toldkontrol (...) samt, kun hvad angår den type indberetning, der er nævnt i artikel 96, til brug for proceduren for visumudstedelse, udstedelse af opholdstilladelser og håndhævelse af udlændingelovgivningen (...)«.

Dette bredere formål skyldes også, at der i SIS II er indført nye funktioner og adgange, som ikke svarer til det oprindelige formål, som var kontrol med personer og genstande, men mere til formålet med et efterforskningsredskab. Der fastsættes især adgang for myndigheder, som vil anvende SIS II-oplysninger til deres egne formål og ikke til opfyldelse af SIS II-formålene (se nedenfor); sammenkobling af indberetninger vil blive almindeligt, mens dette typisk er et led i anvendelsen af et politiefterforskningsredskab.

Der er også udestående spørgsmål vedrørende den biometriske søgemaskine, der skal udvikles i de kommende år og give mulighed for søgninger i systemet, som går videre end behovene i et kontrolsystem.

Som konklusion har forslagene et meget bredere anvendelsesområde end den nuværende ramme. Dette kræver yderligere garantier. I denne forbindelse vil Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fokusere sin analyse ikke så meget på den brede definition i artikel 1 som sådan, men på SIS II's funktioner og andre bestanddele.

4. BETYDELIGE ÆNDRINGER I SIS II

Dette kapitel fokuserer først på de nye elementer, som indføres med SIS II, nemlig biometri, den nye opfattelse af adgang, med særlig opmærksomhed på adgang for Europol og Eurojust, for de myndigheder, der har ansvaret for køretøjsregistrering, sammenkobling af indberetninger og forskellige myndigheders adgang til oplysninger om indvandring.

4.1. Biometri

SIS II-forslagene indfører mulighed for at behandle en ny kategori af oplysninger, som fortjener særlig opmærksomhed: biometriske oplysninger. Som allerede understreget i udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om visuminformationssystemet ⁽¹⁾ kræver biometriske oplysningers følsomme art særlige garantier, som ikke er indeholdt i SIS II-forslagene.

Generelt set er tendensen til at anvende biometriske oplysninger i de EU-omfattende informationssystemer (VIS, Eurodac, informationssystemet om kørekort, osv.) jævnt tiltagende, men er ikke ledsaget af en omhyggelig overvejelse af risikoen og de nødvendige garantier.

Dette behov for en nøjere overvejelse blev også fremhævet i den nylige resolution om biometri, der blev udsendt af den internationale konference mellem datatilsynsmyndighederne i Montreux ⁽²⁾. Hidtil har man kun fokuseret på den stigende interoperabilitet mellem systemerne og ikke på forbedringen af kvaliteten af de biometriske processer, når man har talt om merværdien i forbindelse med udvikling af standarder.

⁽¹⁾ Udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold af 23. marts 2005, punkt 3.4.2.

⁽²⁾ 27. internationale konference mellem datatilsynsmyndighederne den 16. september 2005 i Montreux, resolution om anvendelsen af biometri i pas, identitetskort og rejsedokumenter.

Det ville være nyttigt at opbygge et sæt af fælles forpligtelser eller krav i forbindelse med disse oplysningers specificitet samt en fælles metode til gennemførelse deraf. Disse fælles krav kunne især indeholde følgende elementer (behovet herfor fremgår af SIS II-forslagene):

— **Målerettet konsekvensanalyse:** Det skal understreges, at der ikke er foretaget en konsekvensanalyse af forslagene med hensyn til anvendelsen af biometri ⁽¹⁾.

— **Vægt på registreringsproceduren:** Kilden til biometriske oplysninger og den måde, hvorpå de indsamles, er ikke angivet. Registreringen er et kritisk skridt i den samlede procedure for biometrisk identifikation og kan ikke blot fastlægges i bilag eller ved yderligere drøftelser i undergrupper, da den vil være direkte bestemmende for det endelige resultat af proceduren, dvs. fejlfrekvensen eller fejlgodkendelsesfrekvensen.

— **Fremhævelse af nøjagtigheden:** Anvendelsen af biometri til identifikation (»en-til-mange«-sammenligning), der forelægges i forslaget som en fremtidig gennemførelse af en »biometrisk søgemaskine« er mere kritisk, da resultaterne af denne procedure er mindre nøjagtige end anvendelsen til autentificering eller kontrol (»en-til-en«-sammenligning). Biometrisk identifikation bør derfor ikke være den eneste identifikationsmåde eller eneste adgangsnøgle til yderligere oplysninger.

— **Tilbagefaldsprocedure.** Der bør gennemføres let tilgængelige tilbagefaldsprocedurer for at respektere værdigheden af personer, som kunne være blevet fejldentifieret, og for at undgå, at de belastes af manglerne ved systemet.

Anvendelsen af biometriske oplysninger uden en egentlig foregående vurdering viser også, at biometriens pålidelighed overvurderes. Biometriske oplysninger er »levende« data, der udvikler sig med tiden; de data, som lagres i databasen, udgør kun et øjebliksbillede af et dynamisk element. Det er ikke absolut uforanderligt og skal kontrolleres. Biometriens nøjagtighed skal altid sættes i perspektiv ved hjælp af andre elementer, da den aldrig vil være absolut.

⁽¹⁾ Analysen kan baseres på de såkaldte syv piller af biometrisk visdom i »Biometrics at the frontiers: assessing the impact on Society«, IPTS, GD-FFC, EUR 21585 EN, del 1.2, side 32.

Den eventuelle anvendelse af SIS II-data til efterforskningsformål medfører alvorlige risici for den registrerede, hvis man tillægger biometrisk materiale en større eller en overvurderet betydning, som det er blevet påvist i tidligere tilfælde ⁽²⁾.

Det bør derfor fremgå af forslagene, at man erkender de reelle muligheder, som biometrien giver i forbindelse med identifikation, men man bør også henlede opmærksomheden på farerne derved.

4.2. Adgangen til oplysninger i SIS II

4.2.1 Et nyt syn på adgang

De myndigheder, der har adgang til SIS-oplysninger, fastlægges for hver indberetning. Der stilles i princippet to krav for at få adgang til SIS-data: adgangen skal gives til myndighederne i fuld overensstemmelse med det generelle formål med SIS og med det særlige formål med hver indberetning.

Dette følger af definitionen af indberetning i både den foreslåede forordning og den foreslåede afgørelse (artikel 3, stk. 1, litra a) i begge instrumenter: »indberetning«: et sæt oplysninger, der indlæses i SIS II, således at de kompetente myndigheder kan identificere en person eller en genstand med henblik på at træffe en særlig foranstaltning). Artikel 39, stk. 3, i den foreslåede afgørelse styrker dette synspunkt, idet det hedder, at »de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, anvendes i overensstemmelse med denne afgørelse kun til at identificere en person med henblik på en særlig foranstaltning, der skal træffes«. I denne henseende har SIS II fortsat de karakteristika, der forbindes med et hit/no hit-system, hvor hver enkelt indberetning indsættes med et bestemt formål (overgivelse, nægtelse af indrejse, ...).

De myndigheder, der har adgang til SIS-data, er undergivet en de facto begrænsning i anvendelsen af disse data, da de i princippet kun kan få adgang til dem med henblik på en særlig foranstaltning.

Nogle adgange i de nye forslag følger imidlertid ikke denne logik: de tager sigte på at give myndigheden oplysninger, men ikke på at gøre det muligt for den at identificere en person og træffe den foranstaltning, der påtænkes med indberetningen.

⁽²⁾ I juni 2004 blev en advokat fra Portland (USA) fængslet i to uger, fordi FBI med held matchede hans fingeraftryk med et, der blev fundet efter terrorbombeangrebet i Madrid (på den plasticpose, som indeholdt detonatoren). Det blev til sidst påvist, at der var begået fejl under matchingen, som førte til en misfortolkning.

Dette vedrører mere specifikt:

- asylmyndigheders adgang til indvandringsdata
- adgang til indvandringsdata for de myndigheder, der har ansvaret for at indrømme flygtningestatus
- adgang til indberetninger om udlevering, diskret overvågning og stjalne dokumenter til beslaglæggelse for Europol
- adgang til data om udlevering og lokalisering for Eurojust.

Alle disse myndigheder har samme karakteristika med hensyn til SIS II-data: de kan ikke træffe den særlige foranstaltning, der er nævnt i definitionen af indberetning. De får adgang til en kilde til oplysninger, som de anvender til deres egne formål.

For så vidt angår disse myndigheder, skal der sondres mellem dem, der har adgang til at anvende oplysningerne til deres egne formål, men med et temmelig specifikt mål, og dem (Europol og Eurojust), for hvilke der slet ikke er specificeret noget formål med adgangen.

Asylmyndigheder har for eksempel adgang med et særligt formål, selv om det ikke er det formål, der nævnes i indberetningen. De kan have adgang til indvandringsdata »for at afgøre, om en asylansøger ulovligt har opholdt sig i en anden medlemsstat.« Europol og Eurojust har imidlertid adgang til data, som findes i visse kategorier af indberetninger, »der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver«.

Sammenfattende kan det siges, at der er adgang til SIS II-oplysninger i tre tilfælde:

- adgang for at opfylde formålet med indberetningen
- adgang med et andet formål end SIS II, som klart er omfattet af forslagene
- adgang med et andet formål end SIS II, som ikke er præcist beskrevet.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mener, at jo mere generelt formålet med adgangen er, jo større garantier skal der fastsættes. De generelle garantier er angivet i det følgende; derefter vil Europol og Eurojusts særlige situation blive behandlet.

4.2.2. Adgangsbetingelser

1. Der kan under alle omstændigheder kun gives adgang, når det er foreneligt med det generelle formål med SIS II og i overensstemmelse med dets retsgrundlag.

Dette betyder i praksis, at adgang til indvandringsoplysninger i henhold til den foreslåede forordning skal støtte gennemførelsen af politikker, der er forbundet med personers bevægelighed som led i Schengen-reglerne.

På samme måde skal adgang til indberetninger i henhold til afgørelsen tage sigte på at støtte det operationelle samarbejde mellem politimyndigheder og retsmyndigheder i forbindelse med straffesager.

I denne henseende henleder Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse opmærksomheden på kapitlet om adgang til SIS II for de myndigheder, der har ansvaret for at udstede registreringsattester (jf. punkt 4.6).

2. Det skal påvises, at der er behov for adgang til SIS II-data, samt at det er umuligt eller meget vanskeligt at få oplysningerne på andre mindre indgribende måder. Dette burde være gjort i en begrundelse, og det er som allerede nævnt meget beklageligt, at der ikke findes en sådan.
3. Brugen af oplysningerne skal beskrives udtrykkeligt og restriktivt.

For eksempel har asylmyndigheder adgang til indvandringsoplysninger »for at afgøre, om en asylansøger ulovligt har opholdt sig i en anden medlemsstat.« Europol og Eurojust har imidlertid adgang til de data, som findes i visse kategorier af indberetninger, »der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver«; dette er ikke tilstrækkeligt præcist (se nedenfor).

4. Betingelserne for adgang skal være fastlagt præcist og være begrænsede. Især må kun de tjenester inden for disse organisationer, som skal arbejde med SIS II-dataene, have adgang hertil. Denne bestemmelse, som er fastsat i artikel 40 i den foreslåede afgørelse og artikel 21, stk. 2, i den foreslåede forordning, skal suppleres med en bestemmelse om, at de nationale myndigheder har pligt til at føre en ajourført liste over de personer, der har ret til at få adgang til SIS II. Det samme skal gælde for Europol og Eurojust.

5. Det forhold, at disse myndigheder får adgang til SIS II-oplysninger, kan aldrig være en grund til at indlæse eller bevare oplysninger i systemet, hvis de ikke er nyttige for den bestemte indberetning, som de er en del af. Der må ikke tilføjes nye kategorier af oplysninger, fordi de ville være til fordel for andre informationssystemer. For eksempel hedder det i artikel 39 i den foreslåede afgørelse, at der skal indsættes oplysninger i indberetninger om den myndighed, der foretager indberetningen. Sådanne oplysninger er ikke nødvendige for at træffe en foranstaltning (arrestation, overvågning, ...) og den eneste årsag til, at de kan indsættes, er sandsynligvis at de vil være til gavn for Europol eller Eurojust. Der skal gives en klar begrundelse for behandling af sådanne oplysninger.

6. Det tidsrum, hvor oplysningerne bevares, kan ikke forlænges, hvis det ikke er nødvendigt for det formål, til hvilket oplysningerne er indsat. Dette betyder, at selv om Europol eller Eurojust har adgang til disse oplysninger, er dette ikke en tilstrækkelig grund til at bevare dem i systemet (for eksempel skal oplysningerne slettes, når en eftersøgt person er blevet udleveret, selv om de kunne være nyttige for Europol). Også her vil det være nødvendigt med omhyggelig overvågning for at sikre, at de nationale myndigheder overholder dette.

4.2.3. Adgang for Europol og Eurojust

a. Grunde til adgang

Europol og Eurojusts adgang til nogle SIS-oplysninger var allerede blevet drøftet, før de blev omfattet af Rådets afgørelse af 24. februar 2005⁽¹⁾. Blandt alle de myndigheder, der har adgang med deres egne formål, har de adgang på de mest åbne betingelser. Selv om anvendelsen af disse data er beskrevet i kapitel VII i afgørelsen, er grundene til overhovedet at give adgang ikke tilstrækkelig udbyggede. Dette er endnu tydeligere, når man tager i betragtning, at Europol og Eurojusts opgaver sandsynligvis vil udvikle sig med tiden.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anmoder indtrængende Kommissionen om restriktivt at fastlægge de opgaver, hvis udførelse berettiger adgang for Europol og Eurojust.

b. Databegrænsning

For at undgå, at Europol og Eurojust foretager »fishing expeditions« og for at sikre, at de kun får adgang til oplysninger, »der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver«, foreslog Den Fælles Tilsynsmyndighed for Schengen i sin udtalelse af 27. september 2005 om SIS II-forslagene, at Europol og Eurojusts adgang begrænses til oplysninger om personer, hvis navne allerede findes i deres filer. Dette ville

sikre, at de kun konsulterer indberetninger, der er relevante for dem. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse støtter denne henstilling.

c. Sikkerhedsaspekter

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ser med tilfredshed på, at der er pligt til at køre logfiler for alle transaktioner i forbindelse med Europol og Eurojust, samt at det er forbudt at kopiere eller downloade dele af systemet.

Artikel 56 i den foreslåede afgørelse fastsætter »et eller to« adgangspunkter for Europol og Eurojust. Selv om man kan forstå, at en medlemsstat kan have brug for mere end et adgangspunkt på grund af en decentraliseret opbygning af dens kompetente myndigheder, berettiger Europol og Eurojusts status og aktiviteter ikke dette ønske. Det skal også understreges, at set ud fra et sikkerhedssynspunkt øger flere adgangspunkter risikoen for misbrug, og det bør derfor begrundes nøje med mere relevante elementer. Da der ikke foreligger en overbevisende argumentation, foreslår Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, at Europol og Eurojust kun får ét adgangspunkt.

4.3. Sammenkobling af indberetninger

Det hedder i artikel 26 i forordningen og artikel 46 i afgørelsen, at medlemsstaterne kan sammenkoble indberetninger i overensstemmelse med national lovgivning for at skabe en forbindelse mellem to eller flere indberetninger.

Selv om sammenkobling af indberetninger kan være nyttigt i forbindelse med kontrol (f.eks. kan en arrestordre for en biltyv sammenkobles med et stjålet køretøj), er indførelsen af sammenkobling af indberetninger en meget typisk karakteristika for et politietterforskningsredskab.

Sammenkobling af indberetninger kan have en stor virkning på den berørte persons rettigheder, da vedkommende ikke længere »vurderes« udelukkende på grundlag af oplysninger om ham/hende selv, men på grundlag af hans/hendes eventuelle forbindelse med andre personer. Personer, hvis data sammenkobles med kriminelle eller eftersøgte personers data, vil sandsynligvis blive behandlet med mere mistænksomhed end andre. Sammenkobling af indberetninger udgør desuden en udvidelse af SIS's efterforskningsbeføjelser, fordi det vil gøre det muligt at registrere påståede bander eller netværker (hvis for eksempel oplysninger om ulovlige indvandrere sammenkobles med oplysninger om menneskesmuglere). Da skabelsen af forbindelser overlades til den nationale lovgivning, er det en mulig konsekvens, at sammenkoblinger, som er ulovlige i én medlemsstat, kan foretages af en anden, og at der således indsættes »ulovlige« data i systemet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2005/211/RIA af 24. februar 2005 om indførelse af nye funktioner i Schengen-informationssystemet, bl.a. med henblik på terrorismebekæmpelse, EUT L 68/44 af 15.3.2005.

Ifølge Rådets konklusioner af 14. juni 2004 om funktionskravene til SIS II skal hvert link opfylde klare operationelle behov, være baseret på et klart defineret forhold og respektere proportionalitetsprincippet. Desuden må det ikke berøre adgangsretten. Da sammenkobling af indberetninger udgør en behandlingsoperation, skal den under alle omstændigheder være i overensstemmelse med bestemmelserne i den nationale lovgivning om gennemførelse af direktiv 95/46/EF og/eller konvention 108.

Det gentages i forslagene, at eksistensen af links ikke kan ændre adgangsrettighederne (ellers ville dette give adgang til data, som det ikke ville være lovligt at behandle i henhold til den nationale lovgivning, i modstrid med artikel 6 i direktivet).

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse understreger betydningen af en streng fortolkning af artikel 26 i den foreslåede forordning og artikel 46 i den foreslåede afgørelse: dette kan f.eks. sikres ved, at det gøres klart, at myndigheder, der ikke har adgang til visse kategorier af oplysninger, ikke blot er udelukket fra at få adgang til links til disse kategorier, men at de heller ikke må have kendskab til eksistensen af disse links. Det skal være umuligt at se disse links, hvis der ikke er nogen adgangsret til de sammenkoblede data.

Desuden vil Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse gerne høres om de tekniske foranstaltninger til at sikre dette.

4.4. Indberetninger med henblik på indrejseforbud

4.4.1. Grunde til medtagelse

Anvendelsen af »indberetninger vedrørende tredjelandsstatsborgere med henblik på indrejseforbud« (artikel 15 i forordningen) har en betydelig indvirkning på personens frihedsrettigheder: en person, der er indberettet i henhold til denne bestemmelse, har ikke adgang til Schengen-området i flere år. Dette har hidtil været den mest brugte indberetning, når man ser på antallet af indberettede personer. På grund af konsekvenserne af denne indberetning samt antallet af berørte personer må man være meget omhyggelig med dens udformning samt gennemførelse. Selv om dette også gælder for andre indberetninger, vil Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse behandle denne form for indberetning i et særligt kapitel, fordi den giver specifikke problemer i forbindelse med grundene til medtagelse.

Den nye indberetning med henblik på indrejseforbud udgør en forbedring i forhold til den nuværende situation, men den er heller ikke helt tilfredsstillende, da den for en stor del er baseret på instrumenter, som endnu ikke er vedtaget eller sågar foreslået.

Forbedringerne ligger i en mere præcis beskrivelse af grundene til at medtage oplysninger. Den nuværende affattelse af Schengen-konventionen har ført til en situation, hvor der er betydelige forskelle mellem medlemsstaterne med hensyn til det antal personer, der indberettes i henhold til artikel 96 i konventionen. Den Fælles Tilsynsmyndighed for Schengen har foretaget en omfattende undersøgelse⁽¹⁾ af spørgsmålet og fremsat henstillinger om, at beslutningstagerne overvejer at harmonisere årsagerne til at foretage en indberetning i de forskellige Schengen-stater.

Den foreslåede artikel 15 er mere detaljeret i sin udformning, hvilket må betragtes som tilfredsstillende.

Desuden indeholder artikel 15, stk. 2, også en liste over tilfælde, hvor personer ikke kan indberettes, fordi de opholder sig lovligt på en medlemsstats område med forskellige former for status. Selv om det kan udledes af den nuværende Schengen-konvention, har praksis vist, at anvendelsen af denne mekanisme også varierer mellem medlemsstaterne. Derfor er præciseringen et positivt element.

Der rettes imidlertid også alvorlig kritik mod denne bestemmelse, fordi den for en stor del er baseret på en endnu ikke vedtaget tekst, nemlig direktivet om tilbagesendelse.

Siden vedtagelsen af SIS II-forslagene har Kommissionen foreslået et »direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold« (1. september 2005), men så længe teksten ikke er endelig, kan den ikke betragtes som gyldig grund til at indsætte data i systemet. Dette ville være et brud på især artikel 8 i EMRK, da indgriben i personers privatliv skal være berettiget ved — bl.a. — klar og tilgængelig lovgivning.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anmoder derfor indtrængende Kommissionen om enten at trække denne bestemmelse tilbage eller at omarbejde den på grundlag af eksisterende lovgivning, således at en person kan vide, nøjagtigt hvilke foranstaltninger myndighederne kan træffe mod ham/hende.

4.4.2. Adgang til artikel 15-indberetninger

Artikel 18 fastsætter, hvilke myndigheder, der har adgang til disse indberetninger og til hvilke formål. Artikel 18, stk. 1 og 2, fastsætter, hvilke myndigheder, der har adgang til indberetninger, der er indlæst på grundlag af direktivet om tilbagesendelse. Der gælder samme kommentar som ovenfor.

⁽¹⁾ Rapport fra Den Fælles Tilsynsmyndighed for Schengen om en undersøgelse af anvendelsen af artikel 96-indberetninger i Schengen-informationssystemet, Bruxelles, den 20. juni 2005.

Artikel 18, stk. 3, i den foreslåede forordning giver adgang for de myndigheder, der har ansvaret for at indrømme flygtningestatus, i henhold til et direktiv, som end ikke er blevet foreslået endnu. Da der ikke foreligger en tilgængelig tekst, må Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse gentage de ovenfor anførte bemærkninger.

4.4.3. Tidsrum for bevaring af artikel 15-indberetninger

En indberetning må ifølge artikel 20 ikke bevares længere end det tidsrum, hvori beslutningen om indrejseforbud gælder (udsendelse eller tilbagesendelse). Dette er i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Endvidere slettes indberetningen automatisk efter fem år, med mindre den medlemsstat, der har indsat oplysningen i SIS II, træffer anden afgørelse.

Et passende tilsyn på nationalt plan skal sikre, at der ikke automatisk sker en uberettiget forlængelse af tidsrummet for bevaring, og at medlemsstaterne sletter oplysningen, inden der er gået fem år, hvis indrejseforbuddet var for et kortere tidsrum.

4.5. Tidsrum for bevaring

Selv om princippet om bevaring forbliver det samme (generelt skal en indberetning slettes i SIS II, så snart den foranstaltning, der kræves i indberetningen, er truffet), vil forslagene resultere i, at tidsrummet for bevaring af indberetningerne generelt forlænges.

Schengen-konventionen indeholder bestemmelser om en ny undersøgelse af behovet for fortsat lagring af oplysningerne senest tre år efter, at de er indsat (eller et år i tilfælde af data, der er indsat med henblik på diskret overvågning). Ifølge de nye forslag skal der foretages automatisk sletning (med mulighed for indsigelse fra den medlemsstat, der har foretaget indberetningen) efter 5 år for indvandringsoplysninger, 10 år for oplysninger om arrest, forsvundne personer og personer, der er eftersøgt med henblik på retlige procedurer, og 3 år for personer, der skal sættes under diskret overvågning.

Selv om medlemsstaterne i princippet vil skulle slette oplysningerne, når formålet med indberetningen er opfyldt, indebærer dette en betydelig forlængelse af det maksimale tidsrum for bevaring (i de fleste tilfælde en tredobling), uden at Kommissionen begrundet det på nogen måde. I forbindelse med indvandringsoplysninger kan man kun gætte på, at tidsrummet på 5 år er forbundet med indrejseforbuddets varighed som foreslået i udkastet til direktiv om tilbagesendelse. I alle andre tilfælde er der, så vidt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ved, ikke nogen begrundelse.

Den potentielle virkning for de registrerede, der bliver indberettet i SIS, kan få betydelige konsekvenser for de berørte personers liv. Dette er særlig foruroligende i tilfælde af indberetninger om personer med henblik på diskret overvågning eller særlig kontrol, da disse indberetninger kan være foretaget på grundlag af mistanker.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vil gerne have en seriøs begrundelse for denne forlængelse af tidsrummene for bevaring af oplysninger. Hvis der ikke er nogen overbevisende begrundelse, foreslår han, at de begrænses til deres nuværende varighed, og fremhæver især indberetninger med henblik på diskret overvågning eller særlig kontrol.

4.6. Adgang for de myndigheder, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for køretøjer

Det vigtigste spørgsmål er valget af et mere end anfægteligt retsgrundlag. Kommissionen argumenterer ikke overbevisende nok for anvendelsen af et retsgrundlag vedrørende »transport« under første søjle for en foranstaltning, som giver adgang til SIS for administrative myndigheder med henblik på at forebygge og bekæmpe kriminalitet (handel med stjalne køretøjer). Behovet for en stærk begrundelse og et solidt retsgrundlag for adgang til SIS II er præciseret i punkt 4.2.2. i denne udtalelse.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse henviser til de bemærkninger i denne forbindelse, som Den Fælles Tilsynsmyndighed for Schengen fremsætter i sin udtalelse om det foreslåede retsgrundlag for SIS II. Især Den Fælles Tilsynsmyndigheds forslag om at ændre den foreslåede afgørelse, således at den omfatter denne adgang, skal følges.

5. KOMMISSIONENS OG MEDLEMSSTATERNES ROLLE

En klar beskrivelse og ansvarsfordeling i forbindelse med SIS II er altafgørende, ikke blot med henblik på at systemet kan fungere smidigt, men også set ud fra et tilsynssynspunkt. Fordelingen af tilsynsbeføjelserne vil følge af beskrivelsen af ansvarsområderne, derfor er der behov for absolut klarhed.

5.1. Kommissionens rolle

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er meget tilfreds med kapitel III i begge forslag, som beskriver Kommissionens rolle og ansvar i forbindelse med SIS II (»operationel forvaltning«). Denne forklaring findes ikke i VIS-forslaget. Dette kapitel giver imidlertid ikke en udtømmende forklaring på Kommissionens rolle. Som anført i kapitel 9 i denne udtalelse er Kommissionen også involveret i gennemførelsen og forvaltningen af systemet gennem komitologiproceduren.

Med hensyn til databeskyttelse har Kommissionen en rolle, som allerede er anerkendt i VIS- og Eurodac-systemerne, nemlig som ansvarlig for den operationelle forvaltning. Kombineret med dens store rolle i forbindelse med udviklingen og opretholdelsen af systemet, skal denne ses som en rolle som sui generis-registeransvarlig. Dette er som allerede sagt i udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om VIS meget mere end en registerfører, men også mere begrænset end en normal registeransvarlig, da Kommissionen ikke har nogen adgang til de data, der behandles i SIS II.

Da SIS II vil bygge på komplekse systemer, hvoraf nogle afhænger af nye teknologier, insisterer Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på at styrke Kommissionens ansvar for at holde systemerne ajour ved at gennemføre den bedste tilgængelige teknologi vedrørende sikkerhed og databeskyttelse.

Det skal derfor tilføjes i artikel 12 i forslagene, at Kommissionen regelmæssigt skal foreslå, at der gennemføres nye teknologier, som udgør det aktuelle tekniske niveau på dette område og som vil forbedre databeskyttelses- og sikkerhedsniveauerne samt lette arbejdet for de nationale myndigheder, der har adgang til disse oplysninger.

5.2. Medlemsstaternes rolle

Medlemsstaternes situation er ikke rigtig klar, da det er temmelig vanskeligt at vide, hvilke(n) myndighed(er), der skal være de(n) registeransvarlige.

Forslagene beskriver en rolle for det nationale SIS II-kontor (at sikre de kompetente myndigheders adgang til SIS II) samt for Sirene-myndighederne (at sikre udvekslingen af alle supplerende oplysninger). Medlemsstaterne skal også varetage deres NS's («nationale systems») funktion og sikkerhed. Det står ikke klart, om dette sidstnævnte ansvar skal varetages af en af ovennævnte myndigheder. Der er under alle omstændigheder brug for en afklaring.

Med hensyn til databeskyttelse skal Kommissionen og medlemsstaterne betragtes som fælles registeransvarlige, der hver har specifikke ansvarsområder. Den eneste måde at sikre, at der føres tilsyn med alle områder af SIS II-aktiviteterne, er at anerkende eksistensen af disse supplerende opgaver.

6. DE REGISTREREDES RETTIGHEDER

6.1. Information

6.1.1. Den foreslåede forordning

Artikel 28 i den foreslåede forordning forudser, at den registrerede har ret til at blive informeret, hovedsagelig som følge af

artikel 10 i direktiv 95/46. Dette er en velkommen forandring sammenlignet med den nuværende situation, hvor konventionen ikke indeholder en udtrykkelig ret til oplysninger. Der er imidlertid mulighed for forbedringer på følgende punkter.

Der skal tilføjes nogle oplysninger på listen, da det vil bidrage til at sikre en retfærdig behandling af den registrerede (¹). Disse oplysninger skal vedrøre tidsrummet for bevaring af oplysningerne, eksistensen af retten til at anmode om genbehandling eller appel af beslutningen om at foretage en indberetning (se i nogle tilfælde artikel 15, stk. 3, i den foreslåede forordning), muligheden for at få bistand fra databeskyttelsesmyndigheden og eksistensen af klageadgang.

Der anføres ikke i den foreslåede forordning noget tidspunkt for, hvornår oplysningerne skal gives. Dette kan gøre det umuligt at udøve den registreredes rettigheder. For at gøre disse rettigheder effektive burde forordningen fastsætte et præcist tidspunkt, hvor oplysningerne skal gives, alt efter hvilken myndighed, der har foretaget indberetningen.

En praktisk løsning ville være at indsætte oplysninger om indberetningen i den afgørelse, som ligger til grund for indberetningen: enten en retlig eller en administrativ afgørelse, der er baseret på en trussel mod den offentlige orden (...) eller en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse ledsaget af et forbud mod fornyet indrejse. Dette bør indsættes i artikel 28 i forordningen.

6.1.2. Den foreslåede afgørelse

Artikel 50 i afgørelsen fastsætter, at den registrerede kan anmode om oplysninger og angiver de mulige grunde til at nægte at give disse oplysninger. Begrænsningerne i denne ret er lette at forstå i betragtning af arten af dataene og den kontekst, hvori de behandles.

Retten til oplysninger skal imidlertid ikke være betinget af, at den registrerede anmoder herom (dette ville faktisk snarere være definitionen på en anmodning om adgang). Man kan formode, at behovet for at «anmode om» oplysninger er berettiget i tilfælde, hvor den registrerede ikke kan informeres, fordi han ikke er fundet.

Det ville være bedre at tilføje en undtagelse fra retten til oplysninger i tilfælde, hvor det viser sig at være umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at give denne information. Artikel 50 i afgørelsen skal ændres tilsvarende.

(¹) Se udtalelsen fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om visuminformationssystemet, punkt 3.10.1.

Denne løsning vil også være i overensstemmelse med anvendelsen af udkastet til rammeafgørelse om databeskyttelse i tredje søjle.

6.2. Adgang

Både den foreslåede forordning og den foreslåede afgørelse indeholder frister for at besvare anmodningerne om adgang, hvilket er en positiv udvikling. Da proceduren for udøvelse af adgangsretten imidlertid er fastlagt på nationalt plan, kan man undre sig over, hvordan de frister, der er fastsat i forslagene, kan overholdes med de eksisterende procedurer, især hvis medlemsstaterne har kortere frister til at besvare en anmodning om adgang. Det bør gøres klart, at de frister, som er de mest gunstige for den registrerede, skal anvendes.

6.2.1. Den foreslåede forordning

Det er værd at notere, at de restriktioner i adgangsretten (»nægtes adgang til oplysningerne, hvis det kan skade gennemførelsen af den lovlige foranstaltning, der følger af indberetningen, eller til beskyttelse af tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder«), der for øjeblikket findes i Schengen-konventionen, ikke er medtaget i den foreslåede forordning.

Dette skyldes formentlig anvendelsen af direktiv 95/46/EF, som giver mulighed for at gennemføre undtagelser i de nationale lovgivninger (artikel 13). Det bør under alle omstændigheder understreges, at anvendelsen af artikel 13 i den nationale lovgivning til begrænsning af adgangsretten altid skal ske i overensstemmelse med artikel 8 i EMRK og kun i begrænset tilfælde.

6.2.2. Den foreslåede afgørelse

Den foreslåede afgørelse tager begrænsningen af adgangsretten op ligesom i Schengen-konventionen. Den foreslåede rammeafgørelse indeholder i det væsentlige de samme begrænsninger i adgangsretten, så vedtagelsen af dette instrument vil ikke gøre nogen særlig forskel i denne henseende.

Da adgangen til retshåndhævelsesdata i flere medlemsstater er »indirekte« (hvilket betyder, at den udøves via den nationale databeskyttelsesmyndighed), ville det være nyttigt med en bestemmelse om, at databeskyttelsesmyndighederne har pligt til at samarbejde aktivt om udøvelsen af adgangsretten.

6.3. Retten til genbehandling eller appel af afgørelsen om at foretage en indberetning

Artikel 15, stk. 3, i forordningen indfører en ret til at få sagen genbehandlet af eller til at appellere afgørelsen til en retsmyndighed for så vidt angår afgørelsen om at foretage en indberetning, når afgørelsen træffes af en administrativ myndighed. Dette er en velkommen tilføjelse i forhold til den nuværende Schengen-konvention.

Dette understreger behovet for fuldstændig og rettidig information af den registrerede som nævnt i punkt 6.1 ovenfor, ellers forbliver denne nye ret teoretisk.

6.4. Klageadgang

Artikel 30 i den foreslåede forordning og artikel 52 i den foreslåede afgørelse giver ret til at indbringe en sag for eller klage til retten i en medlemsstat, hvis den registrerede nægtes ret til at få adgang til eller ret til at ændre eller slette data eller ret til at opnå oplysninger eller erstatning.

Ordene (»enhver, der befinder sig på en medlemsstats område«) antyder, at klageren skal være fysisk til stede på området for at indbringe sin sag for retten. Denne territoriale begrænsning er ikke berettiget og kan gøre klageadgangen ineffektiv, da klageren meget ofte vil indbringe en sag, netop fordi han ikke har adgang til Schengen-området. Da direktivet desuden er *lex generalis* i forhold til den foreslåede forordning, skal artikel 22 i direktivet tages med i betragtning; den fastsætter, at »enhver« har ret til at indbringe en klage uanset bopæl. Den foreslåede rammeafgørelse indeholder heller ikke nogen territorial begrænsning. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse foreslår, at den territoriale begrænsning i artikel 30 og 52 udelades.

7. TILSYN

7.1. Indledende bemærkninger: fælles ansvar

Forslagene fordeler tilsynsopgaverne mellem de nationale tilsynsmyndigheder⁽¹⁾ og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse på deres respektive ansvarsområder. Dette er i overensstemmelse med forslagenes tilgang til gældende lovgivning og ansvaret for SIS II's funktion og anvendelse og med behovet for et effektivt tilsyn.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ser med tilfredshed på denne tilgang, som den fremgår af artikel 31 i den foreslåede forordning og artikel 53 i den foreslåede afgørelse. Med henblik på bedre at forstå og at præcisere de respektive opgaver foreslår Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse imidlertid, at hver artikel opdeles i flere bestemmelser, der hver vedrører et niveau af tilsynet, som det så rigtigt er gjort i VIS-forslaget.

⁽¹⁾ Tilsynsmyndighederne for Europol og Eurojust er også involveret, men i mindre omfang.

7.2. Tilsyn foretaget af de nationale databeskyttelsesmyndigheder

I henhold til artikel 31 i den foreslåede forordning og artikel 53 i den foreslåede afgørelse skal hver enkelt medlemsstat sikre, at en uafhængig myndighed fører tilsyn med, at behandlingen af SIS II-personoplysninger sker i overensstemmelse med loven.

Artikel 53 i den foreslåede afgørelse tilføjer en ret for fysiske personer til at anmode tilsynsmyndigheden om at kontrollere, at behandlingen af oplysninger vedrørende den pågældende er lovlig. Der er ikke indsat en tilsvarende bestemmelse i den foreslåede forordning, da direktivet finder anvendelse som *lex generalis*. Man må derfor gå ud fra, at de nationale databeskyttelsesmyndigheder med hensyn til SIS II kan udøve alle de beføjelser, som tildeles dem med artikel 28 i direktiv 95/46/EF, herunder at kontrollere at databehandling er lovlig. Artikel 31, stk. 1, i forordningen præciserer deres opgaver, men kan ikke udgøre en begrænsning af disse beføjelser. Det bør klart angives i teksten til den foreslåede forordning, at disse beføjelser anerkendes.

Med hensyn til den foreslåede afgørelse giver den mere omfattende opgaver til de nationale tilsynsmyndigheder, fordi dens *lex generalis* er en anden. En situation, hvor tilsynsmyndighederne har forskellige opgaver og beføjelser alt efter kategorien af behandlede data er imidlertid ikke forsvarlig og meget vanskelig at forvalte i praksis. En sådan må derfor undgås, enten ved at tildele disse myndigheder samme beføjelser i selve teksten til den foreslåede afgørelse eller ved at henvise til en anden *lex generalis* (nemlig rammeafgørelsen om databeskyttelse i tredje søjle), der giver databeskyttelsesmyndighederne flere beføjelser.

7.3. Tilsyn foretaget af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse overvåger, at Kommissionens databehandlingsaktiviteter udføres i overensstemmelse med forslagene. På samme måde skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kunne udøve alle sine beføjelser i henhold til forordning 45/2001, dog under hensyn til Kommissionens begrænsede beføjelser med hensyn til selve dataene.

Det er nyttigt at tilføje, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ifølge artikel 46, litra f), i forordning 45/2001 »har til opgave at samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder i det omfang, det er nødvendigt for udførelsen af deres respektive pligter«. Samarbejdet med medlemsstaterne om tilsynet med SIS II stammer ikke kun fra forslagene, men også fra forordning 45/2001.

7.4. Fælles tilsyn

Forslagene anerkender også behovet for at samordne de forskellige involverede myndigheders tilsynsaktiviteter. Artikel 31 i den foreslåede forordning og artikel 53 i den foreslåede afgørelse fastsætter, at »De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse samarbejder aktivt med hinanden. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse indkalder mindst én gang om året til et møde med henblik herpå.«

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse glæder sig over dette forslag, som i det væsentligste indeholder de nødvendige elementer til at skabe samarbejdet — som virkeligt er afgørende — mellem de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet på nationalt og europæisk plan. Det understreges, at forslagene kræver et møde mindst én gang om året, men at dette skal betragtes som et minimum.

Det ville imidlertid være bedre, hvis disse bestemmelser (artikel 31 i den foreslåede forordning og artikel 53 i den foreslåede afgørelse) blev gjort klarere for så vidt angår indholdet af denne samordning. Den nuværende Fælles Tilsynsmyndighed har kompetence til at undersøge vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af konventionen, til at undersøge problemer, der måtte opstå med udøvelsen af et uafhængigt tilsyn eller retten til adgang, og til at udarbejde harmoniserede forslag til fælles løsninger på eksisterende problemer.

De nye forslag må ikke føre til en svækkelse af det fælles tilsyns nuværende rækkevidde. Hvis det er klart, at databeskyttelsesmyndighederne med hensyn til SIS II kan udøve alle de tilsynsbeføjelser, som de tildeles med direktivet, kan disse myndigheders samarbejde omfatte brede aspekter af tilsynet med SIS II, herunder den nuværende Fælles Tilsynsmyndigheds opgaver som angivet i artikel 115 i Schengen-konventionen.

For at gøre dette fuldstændig klart vil det imidlertid være nyttigt at anføre det udtrykkeligt i forslagene.

8. SIKKERHED

Forvaltning og opretholdelse af et optimalt sikkerhedsniveau for SIS II er en grundlæggende forudsætning for, at der kan sikres en passende beskyttelse af de personoplysninger, der lagres i databasen. For at opnå et sådant tilfredsstillende beskyttelsesniveau må der gennemføres passende garantier for behandling af de potentielle risici ved systemets infrastruktur og de berørte personer. Dette spørgsmål omhandles i øjeblikket i forskellige dele af forslaget, men der bør foretages nogle forbedringer.

Artikel 10 og 13 i forslaget indeholder forskellige foranstaltninger vedrørende datasikkerhed og angiver de former for misbrug, der skal forebygges. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse glæder sig over, at der er indsat bestemmelser om systematisk (selv)revision af sikkerhedsforanstaltninger i disse artikler.

Artikel 59 i den foreslåede afgørelse og artikel 34 i den foreslåede forordning, der indeholder bestemmelser om overvågning og evaluering, bør imidlertid ikke kun omfatte aspekter som resultater, omkostningseffektivitet og tjenesternes kvalitet, men også opfyldelse af retlige krav, især inden for databeskyttelse. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse henstiller derfor, at disse artiklers anvendelsesområde udvides til overvågning og rapportering om behandlingens lovlighed.

Som supplement til artikel 10, stk. 1, litra f), eller artikel 18 i den foreslåede afgørelse og artikel 17 i den foreslåede forordning vedrørende de behørigt autoriserede personer, der har adgang til oplysningerne, bør det desuden tilføjes, at medlemsstaterne (samt Europol og Eurojust) skal sikre, at der findes præcise brugerprofiler (som skal stilles til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på kontrol). Ud over disse brugerprofiler skal der udarbejdes en fuldstændig liste over brugeridentiteter, som medlemsstaterne permanent skal holde ajour. Det samme gælder *mutatis mutandis* for Kommissionen.

Disse sikkerhedsforanstaltninger er suppleret med overvågnings- og organisationsmæssige garantier. Artikel 14 i forslagene beskriver betingelserne for og årsagerne til, at der skal føres registre over alle databehandlingsoperationer. Disse registre skal ikke kun føres for at overvåge databeskyttelsen og sikre datasikkerheden, men også for at konsolidere den regelmæssige selvrevision af SIS II, som kræves i artikel 10. Selvvisionsrapporterne vil bidrage til en effektiv udførelse af tilsynsmyndighedernes opgaver, idet disse vil kunne identificere de svageste punkter og fokusere på dem under deres egen revisionsprocedure.

Som det er anført tidligere i denne udtalelse skal der være en nøje begrundelse for at tildele flere adgangspunkter til systemet, da det automatisk øger risikoen for misbrug. Der bør derfor i artikel 4, stk. 1, litra b), i forslagene kræves en konkret påvisning af, at der er behov for mere end et adgangspunkt.

Forslagene forklarer ikke klart behovet for nationale kopier af det centrale system og giver anledning til alvorlige betænkeligheder med hensyn til den samlede risiko og sikkerhed ved systemet som f.eks.:

- Flere kopier øger risikoen for misbrug (især i betragtning af de nye oplysninger som f.eks. biometriske data)

- De oplysninger, der er berørt af disse kopier, er ikke veldefinerede
- Kravene om nøjagtighed, kvalitet og tilgængelighed i artikel 9 udgør store tekniske udfordringer og øger derfor omkostningerne alt efter det aktuelle tekniske niveau
- De nationale myndigheders overvågning af disse kopier vil kræve yderligere menneskelige og finansielle ressourcer, som måske ikke altid vil være til rådighed.

Under hensyn til risikoen er Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse hverken overbevist om nødvendigheden af (i betragtning af den tilgængelige teknologi) eller fordelene ved at anvende nationale kopier. Han anbefaler, at medlemsstaternes mulighed for at anvende nationale kopier udelades.

Hvis der skal udvikles nationale kopier, minder Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om, at princippet om formålsbegrænsning skal overholdes strengt i forbindelse med anvendelse nationalt. Der må heller aldrig søges i den nationale kopi på andre måder end i den centrale database.

Lovligheden af behandlingen af personoplysninger er baseret på nøje respekt for datasikkerhed og dataintegritet. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse vil føre et effektivt tilsyn med disse processer og kan ikke kun overvåge datasikkerheden, men må også overvåge integriteten gennem en analyse af de logs, der er til rådighed. Det er således nødvendigt at tilføje »dataintegritet« i artikel 14, stk. 6.

9. UDVALGSPROCEDURER

Forslagene omtaler udvalgsprocedurer i flere tilfælde, hvor der kræves teknologiske afgørelser om gennemførelsen eller forvaltningen af SIS II. Som det er anført i VIS-udtalelsen af tilsvarende årsager vil disse afgørelser have en betydelig indflydelse på den korrekte gennemførelse af principperne om formål og proportionalitet.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse tilråder, at afgørelser med en væsentlig indvirkning på databeskyttelsen som f.eks. adgang til og indsættelse af data, udveksling af supplerende oplysninger, datakvalitet og indberetningers kompatibilitet, overholdelse af tekniske krav til nationale kopier osv. skal træffes i form af en forordning eller et direktiv, helst efter den fælles beslutningsprocedure.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Se også Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses udtalelse om visuminformationssystemet, punkt 3.12, og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses udtalelse om forslaget til direktiv om opbevaring af data der behandles i forbindelse med levering af offentlige elektroniske kommunikationstjenester af 26. september 2005, punkt 60.

I alle andre tilfælde med indvirkning på databeskyttelsen skal Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse have mulighed for at rådgive om de valg, som disse udvalg har foretaget.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses rådgivende rolle bør omtales i artikel 60 og 61 i afgørelsen og artikel 35 i forordningen.

I det mere specifikke tilfælde med de tekniske regler for sammenkobling af indberetninger (artikel 26 i forordningen og artikel 46 i afgørelsen), må det forklares, at der er behov for en anden komitologifunktion (rådgivende funktion for afgørelsen og forskriftsmæssig funktion for forordningen).

10. INTEROPERABILITET

Da Kommissionens meddelelse om de kommende EU-systemers interoperabilitet endnu ikke foreligger, er det vanskeligt korrekt at vurdere fordelene ved de påtænkte, men endnu ikke fastlagte synergier.

I denne forbindelse henviser Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse også til Rådets erklæring af 25. marts 2004 om bekæmpelse af terrorisme, hvori Kommissionen anmodes om at forelægge forslag til forbedring af interoperabilitet og synergier mellem informationssystemerne (SIS, VIS og Eurodac). Han henviser også til de igangværende drøftelser om, hvilket organ der i fremtiden vil kunne få overdraget opgaven med at forvalte de forskellige store systemer (jf. også punkt 3.8 i denne udtalelse).

Som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse allerede anførte i sin udtalelse om visuminformationssystemet er interoperabilitet en kritisk og afgørende forudsætning for effektiviteten i store edb-systemer som SIS II. Den gør det muligt at begrænse de samlede udgifter på en sammenhængende måde og undgå naturlige overlapninger af heterogene elementer.

— Interoperabilitet kan også bidrage til målsætningen om at opretholde et højt sikkerhedsniveau inden for et område uden intern grænsekontrol mellem medlemsstaterne ved at anvende den samme proceduremæssige standard på alle de elementer, der indgår i denne politik. Det er imidlertid afgørende, at der sondres mellem to interoperabilitetsniveauer:

— Interoperabilitet mellem EU's medlemsstater er særdeles ønskelig, og f.eks. er det nødvendigt, at indberetninger,

der fremsendes fra en medlemsstats myndigheder, er interoperable med dem, der fremsendes fra en hvilken som helst anden medlemsstats myndigheder.

— Der kan i langt højere grad sættes spørgsmålstejn ved interoperabilitet mellem systemer, der er konstrueret til forskellige formål, eller med systemer i tredjelande.

Af de tilgængelige beskyttelsesforanstaltninger, der anvendes til at begrænse systemets formål og forebygge »funktionsskred«, er anvendelsen af forskellige teknologistandarder en af dem, der kan bidrage til denne begrænsning. Desuden bør enhver form for interaktion mellem to forskellige systemer være veldokumenteret. Interoperabilitet må aldrig føre til en situation, hvor en myndighed, der ikke har ret til at få indsigt i eller anvende visse oplysninger, kan skaffe sig adgang til dem gennem et andet informationssystem. Efter læsning af forslagene ser det for eksempel ud til, at der ikke vil være et automatisk fingeraftryksskanningssystem (AFIS) i de første år af SIS II, idet der kun henvises til en fremtidig biometrisk søgemaskine. Hvis det påtænkes at indføre et scenario, hvor AFIS fra andre EU-systemer anvendes, bør dette dokumenteres klart med de nødvendige garantier for sådanne synergier.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fremhæver på ny, at interoperabilitet mellem systemerne ikke må gennemføres i modstrid med princippet om begrænsning af formålet, og at ethvert forslag herom bør forelægges ham.

11. KONKLUSIONER

11.1. Generelle bemærkninger

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ser med tilfredshed på flere positive aspekter ved disse forslag, som på nogle punkter udgør en forbedring i forhold til den nuværende situation. Han erkender, at bestemmelserne om databeskyttelse generelt er udarbejdet meget omhyggeligt.

2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse understreger, at den nye retlige ordning, uanset hvor kompleks den er, skal

— sikre et højt databeskyttelsesniveau

— være forudsigelig for borgerne samt for de myndigheder, der udveksler oplysninger

— anvendes ensartet i forskellige kontekster (første eller tredje søjle).

3. Desuden skal tilføjelserne af nye elementer i SIS II, der øger dets eventuelle indvirkning på personers liv, ledsages af strengere garantier, som er beskrevet i udtalelsen, især følgende:
- Der kan ikke gives nye myndigheder adgang til SIS II-data uden en meget vægtig begrundelse. Adgangen skal også begrænses så meget som muligt, både med hensyn til tilgængelige oplysninger og autoriserede personer.
 - Sammenkobling af indberetninger kan aldrig, selv ikke indirekte, medføre en ændring i adgangsrettighederne.
 - Ikke-vedtaget lovgivning kan ikke betragtes som et gyldigt grundlag for at indsætte oplysninger i SIS II (indberetninger med henblik på indrejseforbud).
 - Retsgrundlaget for adgangen for de myndigheder, der har ansvaret for udstedelse af køretøjsregistreringsattester, skal tages op til overvejelse, da den hovedsagelig tager sigte på kriminalitetsbekæmpelse.
 - Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse erkender, at anvendelsen af biometriske oplysninger kan forbedre systemets resultater og hjælpe ofre for identitetstyveri. Virkningen af denne fornyelse synes imidlertid ikke at være tilstrækkelig gennemtænkt, og disse datas pålidelighed synes at være overdrevet.
- 11.2 Særlige bemærkninger**
1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er glad for, at Kommissionen erkender, at forordning 45/2001 finder anvendelse på alle Kommissionens databehandlingsaktiviteter inden for SIS II, da denne vil bidrage til at sikre en konsekvent og ensartet anvendelse af reglerne om beskyttelse af personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til behandling af personoplysninger.
2. For at sikre en streng formålsbegrænsning på nationalt plan anbefaler Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, at der i SIS II-forslagene (artikel 21 i den foreslåede forordning og artikel 40 i den foreslåede afgørelse) indsættes en bestemmelse med samme virkning som den nuværende artikel 102, stk. 4, i Schengen-konventionen, der begrænser medlemsstaternes mulighed for at anvende oplysninger på måder, der ikke forekommer i SIS II-teksterne.
3. Der bør gælde strenge betingelser for at få adgang til SIS II-oplysninger for enhver myndighed:
- Adgangen skal være forenelig med det generelle formål med SIS II og i overensstemmelse med retsgrundlaget.
 - Det skal bevises, at der er behov for adgang til SIS II-oplysninger.
 - Det skal fastlægges udtrykkeligt og restriktivt, hvilken brug der vil blive gjort af dataene
 - Betingelserne for adgangen skal være veldefinerede og begrænsede. Der skal især foreligge en ajourført liste over de personer, der har adgang til SIS II, også for Europol og Eurojust.
 - Det forhold, at disse myndigheder får adgang til SIS II-oplysninger, kan aldrig være en begrundelse for at indsætte eller bevare oplysninger i systemet, hvis de ikke er til nytte i forbindelse med den bestemte indberetning, som de er en del af.
 - Tidsrummet for bevaring af dataene kan ikke forlænges, hvis det ikke er nødvendigt for formålet med indsættelsen af oplysningerne.
4. I det særlige tilfælde med Europol og Eurojust anmoder Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse indtrængende Kommissionen om restriktivt at fastlægge de opgaver, til hvis udførelse det vil være berettiget at give adgang. Europol's og Eurojust's adgang skal desuden være begrænset til oplysninger om personer, hvis navne allerede findes i deres filer. Det foreslås også, at der kun gives Europol og Eurojust ét adgangspunkt.
5. Med hensyn til indberetningerne med henblik på indrejseforbud bør de bestemmelser, der er baseret på lovgivning, som endnu ikke er vedtaget, enten trækkes tilbage eller omredigeres på en måde — baseret på eksisterende lovgivning — der gør det muligt for borgerne at vide, præcis hvilke foranstaltninger myndighederne kan træffe over for dem.
6. Tidsrummene for bevaring af oplysningerne er blevet forlænget, uden at der gives nogen seriøs begrundelse herfor. Hvis der ikke er nogen overbevisende begrundelse, bør de afkortes til deres nuværende varighed, især i tilfælde af indberetninger med henblik på diskret overvågning eller særlig kontrol.

7. Kommissionens rolle er beskrevet således, at den er ansvarlig for den operationelle forvaltning. Kombineret med dens store rolle i forbindelse med udviklingen og opretholdelsen af systemet bør denne ses som en rolle som sui generis-registeransvarlig. Dette er meget mere end en registerfører, men også mere begrænset end en normal registeransvarlig, da Kommissionen ikke har adgang til de data, der behandles i SIS II.

Det bør i forbindelse med denne rolle tilføjes i artikel 12 i begge forslag, at Kommissionen regelmæssigt skal foreslå, at der gennemføres nye teknologier, som udgør det aktuelle tekniske niveau på dette område og som vil forbedre databeskyttelses- og sikkerhedsniveauerne.

8. Med hensyn til medlemsstaternes rolle er der behov for en præcisering af, hvilke myndigheder der er de registeransvarlige.

9. Med hensyn til information af den registrerede:

— bør der i den foreslåede forordning tilføjes nogle oplysninger på listen: tidsrummet for bevaring af oplysningerne, eksistensen af retten til at anmode om genbehandling eller appel af beslutningen om at foretage en indberetning, muligheden for at få bistand fra databeskyttelsesmyndigheden og eksistensen af klageadgang.

Desuden skal der med hensyn til det tidspunkt, hvor disse oplysninger gives, være pligt til at give oplysninger om indberetningen i den afgørelse, der ligger til grund for indberetningen.

— bør artikel 50 i den foreslåede afgørelse ændres, således at retten til oplysninger ikke er betinget af, at den registrerede anmoder herom.

10. Med hensyn til fristerne for besvarelse af en anmodning om adgang er fastsættelsen af frister i forslagene en god ting. Når de nationale lovgivninger også fastsætter frister, bør det gøres klart, at de frister, som er mest gunstige for den registrerede, skal anvendes.

Det vil desuden være nyttigt med en bestemmelse om, at databeskyttelsesmyndighederne har pligt til at samarbejde aktivt om udøvelsen af adgangsretten.

11. Med hensyn til klageadgang foreslår Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, at den territoriale begrænsning i artikel 30 og 52 udelades.

12. Med hensyn til de nationale databeskyttelsesmyndigheders beføjelser:

— i forordningen: det må overvejes, om de i forbindelse med SIS II kan udøve alle de beføjelser, som de får i artikel 28 i direktiv 95/46/EF; dette bør gøres klart i teksten til den foreslåede forordning.

— i den foreslåede afgørelse: tilsynsmyndighederne bør have de samme beføjelser som i forordningen/direktivet.

13. Med hensyn til Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses beføjelser: Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør kunne udøve alle sine beføjelser i henhold til forordning 45/2001, dog under hensyn til Kommissionens begrænsede beføjelser med hensyn til selve oplysningerne.

14. Med hensyn til samordnet tilsyn: det anerkendes også i forslagene, at der er behov for at samordne de forskellige involverede myndigheders tilsynsaktiviteter. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse udtrykker tilfredshed med, at de i det væsentligste indeholder de elementer, der er nødvendige for at skabe samarbejde mellem de myndigheder, der har ansvaret for tilsynet på nationalt og europæisk plan. Disse bestemmelser (artikel 31 i den foreslåede forordning og artikel 53 i den foreslåede afgørelse) burde dog præciseres nærmere for så vidt angår indholdet af denne samordning.

15. Artikel 10 og 13 i forslaget indeholder forskellige foranstaltninger med henblik på datasikkerhed; medtagelsen af bestemmelser om systematisk (selv)revision af sikkerhedsforanstaltninger er hensigtsmæssig.

— Artikel 59 i den foreslåede afgørelse og artikel 34 i den foreslåede forordning, der indeholder bestemmelser om overvågning og evaluering, skal imidlertid ikke kun omfatte aspekter som resultater, omkostningseffektivitet og tjenesternes kvalitet, men også opfyldelse af retlige krav, især inden for databeskyttelse. Disse bestemmelser skal ændres tilsvarende.

— Det bør desuden som supplement til artikel 10, stk. 1, litra f), eller artikel 18 i den foreslåede afgørelse og artikel 17 i den foreslåede forordning tilføjes, at medlemsstaterne, Europol og Eurojust bør sikre, at der findes præcise brugerprofiler (som bør stilles til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder med henblik på kontrol). Ud over disse brugerprofiler skal der udarbejdes en fuldstændig liste over brugeridentiteter, som medlemsstaterne permanent skal holde ajour. Det samme gælder for Kommissionen.

— Lovligheden af behandlingen af personoplysninger er baseret på nøje respekt for datasikkerhed og dataintegritet. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør kunne overvåge ikke blot datasikkerheden, men også dataenes integritet gennem en analyse af de logs, der er til rådighed. Det er således nødvendigt at tilføje »dataintegritet« i artikel 14, stk. 6.

16. Anvendelsen af nationale kopier kan medføre mange yderligere risici. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er hverken overbevist om nødvendigheden af (i betragtning af den tilgængelige teknologi) eller fordelene ved at anvende nationale kopier. Han anbefaler, at man udelader eller i det mindste alvorligt begrænser medlemsstaternes mulighed for at anvende nationale kopier. Hvis der alligevel udvikles nationale kopier, minder Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om, at princippet om formålsbegrænsning skal overholdes strengt i forbindelse med den nationale brug. Der må heller aldrig søges i den nationale kopi på andre måder end i den centrale database.
17. Udvalgsprocedurer: afgørelser med en væsentlig indvirkning på databeskyttelsen bør træffes i form af en forordning eller et direktiv, helst efter den fælles beslutningsprocedure. Hvis udvalgsproceduren faktisk anvendes, bør Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelses rådgivende rolle omtales i artikel 60 og 61 i afgørelsen og artikel 35 i forordningen.
18. Interoperabilitet mellem systemerne må ikke gennemføres, hvis det krænker princippet om begrænsning af formålet, og ethvert forslag herom bør forelægges Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Udfærdiget i Bruxelles den 19. oktober 2005,

Peter HUSTINX

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse